

XXV. ÉVFOLYAM

3. SZÁM

1980. MÁRCIUS

ÁRA: 1 FORINT

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

Köszöntjük hazánk felszabadítóit, országunk építőit

A választók bizalma a megbecsülés és a tisztelet jele

BATTONYA volt az első falu, Makó az első város, ahova 1944 szeptember végén megérkeztek a felszabadító szovjet csapatok. Nehéz harcok, súlyos véráldozatok után 1945. április 4-én Magyarország felszabadítása befejeződött. Három és fél évtizeddel ezelőtt ezen a tavaszi napon hazánk egész területén befejeződtek a harcok, a háború véget ért. 1945 tavasza lehetővé tette, hogy Kelet- és Közép-Európa többi országával együtt megindulhassunk — szabadon, függetlenül — a demokratikus fejlődés útján.

Életük derekán járnak már azok a nők és férfiak, akik a szabadsággal egyidőben azoknak sorai, akik érettségüket a Magyarországi sorsfordulóhoz. Ma az a nemzedék építi szocialista hazánkat, amelynek már nem kellett a háború útjait járnia, nem kellett a háború borzalmaitól rettegnie. Az élet megindulása, a munkakezdés nagy pillanata — amelynek háttere a pusztulás, a rombolás maradványainak ijesztő halmaza volt — történelemmé nemesült, olyan valóssággá, amelyet tankönyvek, sárguló újságlapokból ismerhet meg a felnövekvő új nemzedék. A hosszú útról visszanevezve, az emlékeztet nem halványítja el az idő: az ember legyőzte az embertelenséget, a béke vágya a háborút.

Felszabadulásunk mostani évfordulója nem szakaszhatár fejlődésünkben. Most csak egy pillanatra állunk meg, emlékezzünk és számvetést készítsünk; az ösztönöz bennünket a további előrelépésre. A szocialista fejlődés útján — amelyet a felszabadulás tett lehetővé

— békés építőmunkával telnek napjaink, a múlthoz mérve összehasonlíthatatlanul más életkörülmények között. Minden adottságunk megvan ahhoz, hogy országot építő népünk túlszárnyalja tegnapi önmagát. Nincs indok arra, hogy hallgassunk gazdasági, politikai, kulturális vívmányainkról, de sem az önelégültség, sem az önsajnálát nem lehet úrrá rajtunk.

Ma is igaza a jelszó: „tied az ország, magadnak építet”. A holnap, a jövő csak tőlünk függ. Tudjuk és valljuk, hogy a helyes célok és jó tervek csak a munkahelyek, a dolgozók alkotó munkájával valósulhatnak meg. Ehhez kell tetteinket igazítanunk. A mindennapi feladatok fegyvermezt és jó ellátása a legtöbb hozzájárulás a szocialista rendszer erejének és tekintélyének növeléséhez.

Társadalmi életünkre jellemző a demokratizmus, a vélemények szabad, nyílt kimondása és az ezen alapuló következetes, egységes cselekvés. A tömegeknek a közügyekbe való beleszólása, a szocialista demokrácia elmélyítése legfőbb záloga annak, hogy az egész társadalom egyetértésével megoldódjanak a soron következő évek nem könnyű feladatai. Most szerényebbek a lehetőségek, de a meglevők jó kihasználásának szándéka vezet bennünket a szocialista fejlődés következő évtizedében. A tervek valóra váltásához van erőnk, reálisak a lehetőségeink, együttes munkánkon, fegyelmünkön múlik az eredmény.

Nemcsak hazánk, hanem az egész világ változott az eltelt több mint három évtizedben.

Kialakult a szocialista világrend, és ez sokrétű hatást gyakorol a tőkés világra. Kénytelenek számolni a társadalmi fejlődés tényével, a szocialista országok erejével. Az internacionalista összefogás segíti nemzeti céljaink megvalósítását.

Tudjuk és érezzük, hogy nemcsak a magyar nép ünnepe április 4-én, a világ sok más táján velünk ünnepelnek barátaink.

Köszöntjük mindazokat, akik lehetővé tették, hogy népünk szabadon éljen. Köszönjük az emberhez méltó sorsot a hősöknek, akiket az tett hőssé, hogy szerették az életet.

1944–45 történelmi sorsfordulóján arra is emlékezzünk, hogy az ország újjáépítésének ezernyi gondja mellett a dolgozóknak felébredt a hatalom közvetlen gyakorlásának igénye. A városokban, falvakban a munkások és a parasztok maguk vették kezükbe sorsuk irányítását. A felszabadulás azt jelentette, hogy a dolgozók, közöttük a postások is véglegesen megszabadultak az uralkodó osztályok elnyomása alól. A romok között új, szabad-élet született, és 1919 után 1945 februárjában ismét megalakult a Postások Szakszervezete.

Az országot újjá kellett építeni. A postát is óriási károk érték. Főként a műszaki berendezésekben okozott pusztulás volt jelentős. Nyomban a harcok vége után a felszabadulás pillanatában megkezdődött a fizikai és szellemi újjáépítés. A rendkívüli lendülettel meginduló munkát nemcsak az élni akarás, hanem a forradalmi lendület is indította.

Szakszervezetünk születése

egybeesik a felszabadulással. 1945. február 21-én volt a postás üzemi bizottságoknak az az értekezletük, amelyen megválasztották a szakszervezet első ideiglenes elnökségét, később a központi vezetőséget s a területi üzemi szervezetek egész hálózatát.

Az akkor megfogalmazott célok ma is helytállóak. A feladatok kiterjedtek a munkaviszonyból folyó jogok és kötelezettségek teljesítésére, a munkafegyelemre, a családvédelemre; sorolhatnánk ezt így tovább. Ezek a célok elősegítették a dolgozók szervezkedését, a hivatalok, üzemek újjáépítését.

Szakszervezetünk 35 éves története azt mutatja, hogy minden szervezett dolgozó cselekvő részese volt a posta mai eredményeinek, s a jövőben is részt vállalnak a feladatokból. Elismerés és hála mindazoknak, akik ebben az úttörő történelmi munkában részt vettek.

Büszkéek vagyunk egyre kulturáltabb élet- és munkakörülményeinkre és nem utolsósorban a munkához és egymáshoz való megváltozott viszonyainkra.

A Postások Szakszervezete arra törekszik, hogy tagjainak mint nap érezzék, hogy a dolgozók államának intézkedései az ő érdekükben történnek.

Örök hála a dicsőséges szovjet népeknek, amely a második világháború poklában vállalta a terheket és viselte a súlyos megpróbáltatásokat. Dicsőség és soha el nem múló emlékeztet azoknak a szovjet katonáknak, akik életüket áldozták népünk szabadságáért.

Papp Józsefné

Nagy részvétellel búcsúztatták Besenyei Miklós főtítkárt

Mély gyász és őszinte részvét kísérte utolsó útján Besenyei Miklóst, szakszervezetünk február 15-én váratlanul elhunyt főtítkárát. A család, a rokonság, a barátok és a több ezer budapesti és vidéki postás dolgozó mellett az állami és társadalmi élet vezetői részt vettek a tiszteletüket és kegyeletüket ravatalánál. Koporsója mellett szakszervezetünk vezető tisztségviselői, a SZOT Elnökségének tagjai, a Közlékedés- és Postaügyi Minisztérium, a Magyar Posta, a párt és különböző társadalmi szervezetek vezetői álltak díszőrséget.

A ravatalnál a magyar szakszervezetek nevében Solyom Ferenc, a SZOT titkára, a sírnál a család, a barátok és a postás dolgozók nevében Kiss Ernő, a Postások Szakszervezetének titkára vett végso búcsút.

Az emlékezés virágai, koszorúk és csokrok, átláthatatlan magasságban borították kedves halottunk nyugvóhelyét.

Mert bizony, tiszteletet érdemel az a dolgozó, aki farszót napi munkája, gondos családi életével mellett még a közösség ügyeivel is törődik. Megbecsülési társai a napi és hosszabb időre szóló teendőket, ismeri a feladatokról kialakult állásfoglalásukat, tudja, miben mire számíthat. Az iránta megnyilvánuló bizalom alapján tisztában van a tagok véleményével, amelyet a munkakörülményekről, az üzemi, hivatali légkörről, a vezetőkről és egymásról alkotott. A gazdasági vezetők előtt és az illetékes fórumokon képviseli a dolgozók érdekeit, véleményét, s gyakorolja a rábízott szakszervezeti jogokat.

Állampolgári jogunk, hogy szavazatunkkal arra a személyre bizzuk ügyeinket, gondjainkat, életkörülményeink formálását, akikben leginkább bízunk, akitől megítélésünk szerint a leginkább elvárhatjuk, hogy megbízásunkat maradéktalanul teljesíti. Együttal erkölcsi kötelességünk is — magunkkal, lakó-, illetve munkatársainkkal, a társadalommal szemben —, hogy meggyőződésünk szerint, véleményünket őszintén kifejtjük befolyásoljuk a tisztségek betöltésére irányuló munkát a megfelelő személyek kiválasztásakor, jelölésekor és megválasztásuk során.

Az üzemi demokrácia új fórumrendszerének kialakulásával és a bizalmi jog és hatáskörének bővülésével jelentős mértékben megnőtt a szakszervezetek szerepe

mind a gazdasági, mind a társadalmi életben. Ha lelkiismeretünkre hallgatva veszünk részt az ideai választások nagy munkájában, s az egyes tisztségekre a legmegfelelőbb dolgozókat állítjuk, a szakszervezetek az eddigénél is nagyobb tekintélyt vívhatnak ki maguknak, egyre határozottabban hallathatják hangjukat a kis és nagy közösségek apróbb és életbevágó ügyeinek intézésében egyaránt.

A mostanáig működő bizalmi, bizottságok és tanácsok, különböző szintű testületek beszámolnak öt éve végzett munkájukról, majd visszadják megbízásukat a tagságnak. A tagság a választóké tehát a felelősség, miképpen bírálja el a volt tisztségviselő munkáját, érdemeit, alkalmasnak tartja-e őket további képviselőkre, az eddigieknél kiterjedtebb, nehezebb feladatok ellátására, megoldására. Nemrég meg azt mondtuk, hogy tapasztalataink szerint a bizalmi döntő többsége alkalmasnak bizonyult a megnövekedett jogkör ellátására. Most a tagságnak is bizonyosságot kell tennie politikai érettségéről, a társadalmi életben való jártasságáról.

Megszokott dolog, hogy vezetőséget, bizalmi, küldöttet, képviselőt választunk. A felszabadulás óta eltelt harmincöt esztendő alatt kialakultak a hagyományai. Tagságunk nagy része már jónéhány választásban részt vett, olykor zökkenőmentes, máskor esetleg viharos szavazásokon. Mindig vannak azonban fiatalok is, akik első alkalommal gyakorolják a fontos demokratikus jogukat. Számukra újdonság egy választó bizalmicsoporthoz tartozni vagy taggyűlés, annak mozgalmasága, várakozással, izgalommal áthatott légköre. A mostani választás valamennyiünk számára tartogat újat, szokatlan. Más felépítésű szervezetet választunk, ehhez kell szabnunk a működésével szemben támasztott követelményeket, ehhez kell alkalmas, lelkes és lelkiismeretes tisztségviselőket találnunk, választanunk, megbízunk.

Reméljük, az alaposan, jól előkészített választó gyűlések felhevített hangulata párosul a résztvevők bölcs, tárgyilagossággal, megfontoltsággal, amelyből a tagság egyetértésével tisztségükbe emelt bizalmi, bizottságok megfelelő íhletet, bátorítást meríthetnek ötéztendő társadalmi tevékenységükhöz. Mindezt természetesen csak együtt, valamennyien vagyunk képesek elérni. Szükség van hozzá mindenkinek az érdeklődésére, lelkiismeretességére, közreműködésére. Bízunk abban, hogy ezt mindannyian így érezzük, hisz róljunk, jelenünkről s még inkább jövőnkéről van szó.

KITÜNTETÉS

A nemzetközi nőnap alkalmából szakszervezetünk elnökségének javaslatára a Szakszervezetek Országos Tanácsa a

Szakszervezeti Munkáért arany fokozattal

tüntette ki **Fejes Istvánné** iszt-titkárt (Budapesti Postaigazgatóság); a

Szakszervezeti Munkáért ezüst fokozattal

tüntette ki **dr. Németh Adalberta** kv-tagot, a nőbizottság elnökét; a

Szakszervezeti Munkáért oklevelet

adományozta **Boros Józsefné** közigazgatási felelősnek (Posta Központi Táviró Hivatal), **Csordás Lajosné** szb-titkárnak (Tata 1. postahivatal), **Czimer Sándorné** gazdasági felelősnek (Emőd, tv-adó), **Divják Jánosné** bizalminak (Pécs 1. postahivatal), **Fehér Lajosné** bizalminak (Sárvár—Rábaböhmén fiókpostája), **Harmath Árpádné** szakszervezeti könyvtárosnak (Teréz Távbeszélő Üzem), **Hosszú Gáspárné** üdülési felelősnek (Budapesti Távbeszélő Igazgatóság), **Ivanics Kálmánné** gazdasági felelősnek (Borsod megyei Távközlési Üzem), **Juhász Károlyné** iszt-szb-tagot, nőbizottsági vezetőnek (Hajdú-Bihar megyei Távközlési Üzem), **Kertész Tiadarné** üdülési felelősnek és bizalminak (Budapest 146. postahivatal), **Kovács Sándorné** pénztárosnak (Postások Szakszervezetének központi apparátusa), **dr. Kurucz Klára** munkügyi döntőbizottsági elnöknek (Budapesti Postaigazgatóság), **Lévai Jánosné** bizalminak (Budapest 114. postahivatal), **Major Tiborné** tt-felelősnek (Szeged 2. postahivatal), **Miskolci Istvánné** jszb-titkárnak (Szécsény postahivatal), **Nagy Erzsébet** kulturális, agitációs és propagandafelelősnek (Kál postahivatal), **Nagy Ignácné** jszb-titkárnak (Ajka 1. postahivatal), **Neudl Mihályné** szb-előnöknek, iszt-tagot (Helyközi Távbeszélő Igazgatóság), **Pálkó Lászlóné** kulturális felelősnek (Mindszent postahivatal), **Somogyi Lajosné** gazdasági felelősnek (Siófok 1. postahivatal), **Szabó Gyuláné** adminisztrátornak (Helyközi Távbeszélő Igazgatóság Szakszervezeti Tanácsa), **Szabó Istvánné** jszb-titkárnak (Bicske postahivatal), **Tóth Lászlóné** szb-titkárnak (Debrecen 1. postahivatal), **Tóth Mária** tt-felelősnek (Győr 1. postahivatal), és **Trnka Pálné** tt-tagot (Posta Szociális Hivatal).

Szakszervezetünk elnökségének javaslatára a közlekedés- és postaügyi miniszter

Kiváló Munkáért

kitüntetésben részesítette **Csizmadia Béláné** szb-tagot (Csongrád megyei Távközlési Üzem) és **Horváth Alajosné** nőfelelőst (Soproni Postaigazgatóság).

A posta vezérigazgatója Vezérigazgatói Elismerésben

reszesítette **Farkas Józsefné** ob-titkárt (Posta Központi Hírlap Iroda), **Horváth Györgyné** kulturális felelőst (Budapest 62. postahivatal), **Krasznay Béláné** bizalmit (Helyközi Távbeszélő Igazgatóság).

SZAKSZERVEZETI MUNKÁÉRT

Fejes Istvánné első munkahelye volt a posta, közvetlenül érettségi után került a 62-es hivatalba, ahol kezdetben felvevőként, később munkügyi előadóként dolgozott. A szakszervezeti munkába is itt kapcsolódott be, szb-tag volt.

1972-ben életében új fejezet kezdődött: átkerült a Postások Szakszervezetébe, a közigazgatási osztályra, politikai munkatársként. Addig egy kisebb, zárt egység szakmai és szakszervezeti kérdéseivel foglalkozott, szélesebb látókört kellett szereznie, hogy az új feladatkörbe mihamarabb beletanuljon. Tehetség, becsülete, rátermettsége is volt ehhez — és még valami: meggyőző, kedves, közvetlen természete, amellyel maga mellé tudta sorakoztatni a segítőtársakat. Az emberi kapcsolatok nagyon fontosak voltak, hisz szoros együttműködésben kellett dolgoznia a Vezérigazgatósággal és a különböző postaszervek szakszervezeti tanácsaival. Közigazgatási témákban számtalan előterjesztést készített a vezető testületek elé, így munkájának gyümölcse a gyakorlatban érett be.

A mozgalmi munkában szerzett tapasztalatot most új területen hasznosíthatja: 1979 júniusától a Budapesti Postaigazgatóság iszt-titkára. A megbízatás felelősségteljes. Szétosztott, nagy terület szakszervezeti munkáját kell irányítani, szorosan együttműködve a szakvezetéssel. A kapcsolat jó, őszinte a légkör, aminek biztosan hasznos hatása lesz az igazgatóság egész területére.

A választási előkészületek „sűrűjében” vannak, ez kis nyomot hagyott Fejes Istvánnén is. A nemzetközi nőnapon azonban félretette a gondokat. A Szakszervezetek Országos Tanácsánál — március 7-én — tartott ünnepségen nagy örömet érzte: többéves eredményes tevékenységéért megkapta a Szakszervezeti Munkáért arany fokozatú kitüntetését.

A nagy örömben tizenhárom éves Gábor fiával osztozik, akit egyedül nevel. Életének értelme, hogy munkája minél eredményesebb legyen, s hogy fiából becsületes embert neveljen. Amikor felutaz hazamegy, elfelejt a fáradtságát, ha várja egy kis csokor, Gábortól kapott hívóvirág.

Dr. Németh Adalberta, a vezérigazgatóság vezetékes távközlési felügyeleti ügyosztályának főelőadója, a központi vezetőség, az elnökség tagja, a nőbizottság elnöke a Szakszervezeti Munkáért ezüst fokozatú kitüntetésben részesült.

1960 óta a posta dolgozója, ebből tizenhét évet töltött a Központi Táviró Hivatalban. 1968-ban szerzett jogi diplomát. 1970-ben kezdte nőbizottsági tevékenységét, 1975-ben választották be a központi vezetőségbe, az elnökségbe.

A szakszervezeti munkában testre szabott feladat számára, hogy a postás nőkért dolgozhasson. Korábban a budapesti munkaterületeket látogatta, a központi vezetőség mellett működő nőbizottság élén lenni viszont azt jelenti, hogy ismernie kell a posta egész területét. Somogyi Lászlónéval, a szakszervezeti központ munkatársával megosztják egymás közt a munkát, s talán nincs is olyan igazgatósági nőbizottsági tanácskozás, hogy egyikük ne lenne ott. A tennivalók közül kiemeli az idő, nyugdíjas nők fokozottabb segítségét.

Nagy megtiszteltetés volt számára, hogy Kiss Ernővel, a szakszervezet titkárával tavaly részt vehetett a közalkalmazottak és rokonoskalmák nődolgozóinak helyzetével foglalkozó, Berlinben megrendezett nemzetközi konferencián. Fel is szólalt. A Magyar Posta eredményeinek elismerését jelezte az is, hogy a francia elnök külön foglalkozott a magyar tapasztalatokkal.

Idejét nagyon okosan kell beosztania. De megtanult jól gazdálkodni. Nem rövidül meg a család sem. Férje, aki szobrász, s ugyan nincs hozzászokva a hivatali rendhez, már tudomásul vette, hogy feleségének nemcsak szakmai, hanem társadalmi munkája is van, amely gyakran vidékre szólítja.

„Férjem munkája látványos, az enyém nem, de nagy örömet okoz minden kis eredmény. S most annak örülhetek, hogy megkaptam életem első kitüntetését.”

Bánhidi Éva

A jó munkát segíti a szakszervezet oktatási rendszere

A fejlett szocialista társadalom építése az egész társadalom életében nagyobb tervszerűséget, szervezethez való kötődést, tudatosságot követel. Magasabb követelményeket támaszt a szakszervezeti mozgalomban dolgozó tisztségviselőkkel, igényesebb a szervezett dolgozókkal szemben is. Az egyre sokrétűbb és bonyolultabbá váló feladatokat megoldani csak a jól felkészült, eszméletileg-politikailag elkötelezett, a társadalmunk építéséért felelősséget érző, önálló gondolkodó, a szakszervezeti tevékenységet szívósen vállaló tisztségviselőkkel, aktívakkal lehet.

A szervezett postás dolgozók egyetelműen igénylik, hogy a tisztségviselők, az aktivisták is felkészülten, hozzáértően képviseljék az egységet, a csoportot, az üzem vagy postahivatal kollektívájának érdekeit. Mamindeki elvárja, hogy a felvetett kérdésekre határozottan és idejében adjanak választ, s rendszeresen tájékoztassák a társadalmi, a postai, a területi, a helyi feladatokról, eredményekről.

Az említett feladatok magasabb szintű elméleti és gyakorlati ismereteket igényelnek. Az erre való felkészítésben eddig is fontos volt, s ezennél még nagyobb és nélkülözhetetlen szerepet tölt be a tisztségviselők, a tagság oktatása.

Hogy a szakszervezeti tömegpolitikai oktatás és a tisztségviselők képzése mind színvonalát, mind hatását illetően javuljon, új formákat vezettek be. Ezek ismeretesebb, hiszen az eltelt két esztendő során valamilyen formában részesei voltunk.

Az értékelések, a tapasztalatok azt mutatják, hogy a tartalmukban, rendszerükben, formájukban korszerűsített oktatási formák beváltak. Helyes és természetes igény, hogy a tisztségviselők, a tagság oktatása tervszerű legyen, s tudatosan alap- és továbbképzésre tagozódjon.

A továbbképzés alapja, hogy már most, az 1979/80-as oktatási év vége felé meghatározzuk a további évek tennivalóit. Önkéntelenül felmerül a kérdés, miért kell már most több évre előre programot készíteni. Ezt elsősorban a most esedékes választások, majd az öt esztendőre szóló megbízás indokolja. A SZOT titkársága január 14-i irányelvében meghatározta a szakszervezeti tagság és a tisztségviselők felkészítésének és oktatásának 1980/81. évi feladatait, vázolta együtt a következő öt esztendő munkájának legfőbb szempontjait.

Ezekből egyetelműen megállapítható, propagandánk alapvető feladata az, hogy a tagsággal, a tisztségviselőkkel az MSZMP XII., a magyar szakszervezetek XXIV., valamint a Postások Szakszervezete XI. kongresszusának határozatait az oktatásban tervszerűen feldolgozzuk, közismertté tegyük.

Lényeges, s ez a korábbi évek gyakorlatától eltér, hogy még a most folyó oktatási évben, májusban, júniusban a már megválasztott bizalmitakat, főbizalmitakat, tisztségviselőket felkészítsük, illetőleg ismertessük velük a legfontosabb feladataikat, tennivalóikat. Ebben fokozott szerepet kapnak a területi szakszervezeti szervezetek, az alapszervezetek. Már most, a választások előkészítésének időszakában meg kell szervezni a felkészítőket, a központi tematika alapján megtartandó előadásokat.

Az áprilisban induló szakszervezeti választások előkészítése, lebonyolítása valamilyen tisztségviselőtől, aktivistától sokkal több időt, munkát igényel, mint más hasonló időszak.

Mindezzel együtt azonban nem szabad elfelejtenünk arról, hogy a következő oktatási év sikerét, eredményességét egyetelműen befolyásolják az előkészületek. A választások mellett tehát a jövő oktatási évre is gondolkodni kell.

Április és május folyamán kell alakítani a szakszervezeti tömegpolitikai oktatásban indítandó tanfolyamokat. Meg kell határozni azok típusát, szervezni kell a hallgatókat, s igen fontos: idejében, május közepéig a tananyagrendelést is el kell küldeni a Táncsics Szakszervezeti Kiadónak.

A szervezés során fokozott gondot kell fordítani az alapszervezeti vezetőségeknek arra, hogy a Társadalmunk kérdései I–II. évfolyam indítása mellett most már az „Időszerű kérdések” tanfolyamát is meg kell szervezni. Tudni kell, hogy ez utóbbi tanfolyam hallgatója csak az lehet, aki alapképzésben már részt vett, vagyis a Társadalmunk kérdései alapképző tanfolyam I–II. évfolyamát már elvégezte.

A tisztségviselői oktatásban sem könnyebbek feladataink. Időbeli eltérés annyiban mutatkozik, hogy a választott tisztségviselők oktatása, alap- és továbbképzése csak 1981 januártól kezdődik.

A két választás között minden bizalmi és főbizalmi — régi és új — egyszer egyéves alap- és továbbképzésben fog részesülni, a különböző részterületek választott tisztségviselői közül pedig az újak alapképzésben, a régié, akik

az alapképző tanfolyamot elvégezték, pedig továbbképzésben. A bizalmitakat, főbizalmitakat képzésük, továbbképzésük az alapszervezetek, a főbizalmitakat és részterületek alap-, illetve továbbképzését a területi szakszervezeti szervezetünk központi vezetősége szervezi, irányítja és bonyolítja le külön éves tervek alapján.

Két kérdés még mindenképpen felmerül. Az egyik: A szocialista brigádvezetők képzése miként alakul a következő öt esztendőben? A másik: A szeptemberben induló tisztségviselő-oktatási év első félévében, tehát 1981. januárig mi a teendő?

A szocialista brigádvezetők — hasonlóan a bizalmitakhoz — alap- és továbbképzésben vesznek részt az alapszervezetekben, csupán időbeli eltolódások eltérés. Ennek lényege: 1980/81-ben nem lesz képzés, 1981/82-ben tervezük újabb beindítását. Az 1980/81-es oktatási év első felében pedig társadalmi aktivistáknak, többek között propagandistáknak, információfelelősöknek, sportfelelősöknek, munkahelyi testnevelési vezetőknek, művelődési bizottságok társelnökeinek képzését szervezzük, bonyolítjuk le.

A választott feladatok megvalósítása nem tűnik egyszerűnek, könnyű feladatnak; igen alapos előkészítést igényel. Mindezekhez kérjük a szakszervezeti testületek, a tisztségviselők, az aktivisták hatékony támogatását, a tagság megértését.

Somogyi Szabolcs

FELHÍVÁS

a postás ifjúsági kollektívákhoz, az ifjúsági brigádokhoz
és a KISZ-alapszervezetekhez

A Szegedi Postaigazgatóság KISZ-szervezetének kezdeményezésére a Posta-vezérigazgatóság KISZ-szervezete — a KISZ Központi Bizottsága ifjúságügyi tanácsának, a posta szakmai és pártvezetésének, valamint a Postások Szakszervezetének egyetértésével és támogatásával — hazánk felszabadulása 35. évfordulójának tiszteletére

A szocializmus építésének 35 éve
címmel vetélkedősorozatot rendez.

A vetélkedősorozat célja az, hogy a postás fiatalok mélyebben megismerjék a szocialista építés eredményeit, hazánk politikai viszonyait, szocialista kultúránk fejlődését és sportolónk kimagasló eredményeit. A vetélkedőn való részvétel mélyítse el a különböző szakterületeken dolgozó fiatalok, ifjúsági kollektívák, KISZ-alapszervezetek közötti kapcsolatot.

A vetélkedősorozat felmenő rendszerű csapatverseny. A 3 fős csapatoknak tagjuk lehet minden KISZ-tag, valamint 35 életév alatt KISZ-en kívüli teljes vagy részmunkaidős postás fiatal.

A vetélkedő lebonyolítása:

● KISZ-alapszervezetek, ifjúsági kollektívák helyi selejtezője.

Lebonyolítási határidő: május 20.

● Területi döntők, amelyekből postaigazgatóságként két-két csapat, a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság területéről egy csapat, a Helyközi Távbeszélő Igazgatóság és a Posta Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság összevont döntőjéből egy csapat, a többi budapesti postaszerv összevont területi döntőjéből két csapat jut az országos döntőbe.

A megrendezés határideje: július 15.

● Országos döntő, amelynek résztvevője a területi döntők továbbjutott összesen 18 csapata.

Időpontja: augusztus 23., helye: Szeged.

A fiatalok, ifjúsági kollektívák a helyi, illetve a postaszervek központjában működő KISZ-szervezeteknél nevezhetnek a versenyre. A nevezést elfogadó KISZ-szervek a szükséges felvilágosításokat és a felkészüléshez az irodalomjegyzéket az érdeklődőknek megadják.

**Magyar Kommunista Ifjúsági Szövetség
Központi Bizottságának Ifjúságügyi Tanácsa,**

KISZ Posta vezérigazgatósági Bizottsága

**Postások
Szakszervezete**

Magyar Posta

**Posta-vezérigazgatóság
Pártbizottsága**

3000 ügy — 13 jogász

A posta területén a jogsegélyszolgálat 5 éves múltra tekinthet vissza. 13 jogász eredményes munkájának köszönhető, hogy egyre több jogban járattlan dolgozó keresi fel a jogsegélyszolgálatot, és veszi igénybe munkáját.

1976-ban — egy kivételével — minden postaigazgatóságon, majd a Posta Központi Jármutelepen, valamint a Posta Központi Kábelüzemben jött létre a jogsegélyszolgálat. 1977-ben már 11 postaszervnél működött, 1978-ban megalakult szakszervezetünk központjában a központi jogsegélyszolgálat, mely további 18 postaszervre terjesztette ki a szolgáltatást.

A tapasztalatok szerint a kisebb hivatalok, üzemek dolgozó területi szétszórtságuk miatt nem tudják úgy igénybe venni a jogsegélyszolgálatot, mint ahogy azt szeretnék volna, s ehhez a kihelyezett fogadóórák alkalmi jellege is csak hozzájárult.

MÁR INDULÁSKOR megfogalmazódott — és a postán is ezt igyekeztünk érvényesíteni —, hogy a jogsegélyszolgálat nem ügyvédi iroda. Ennek megfelelően az ügyfeleket nem várni kell, hanem — a szakszervezeti mozgalmi munka szerves részeként — eléjük kell menni a kérdéseknek. Ennek csak úgy tudtunk és tudunk eleget tenni a jövőben is, ha szélesítjük azt a hálózatot, melyben a postás dolgozók közvetlenül hozzájutnak a rendszeres szolgáltatáshoz, és munkahelyükön vagy ahhoz közel kapják meg a jogi segítséget.

Az eltelt évek sikeres eredményes jogsegélyszolgálati munkája bebizonyította, hogy a szakszervezeti bizottságoknál olyan, jobbra postás jogászok működnek, akik szakmailag és emberileg is alkalmasak e feladatra. Néhány kivételével a legmagasabb jogi végzettséggel rendelkeznek. A szakmai hozzáértésen felül a mozgalmi munkába is tevékenyen bekapcsolódnak, egyre inkább igazolva, hogy munkájukra itt is szükség van. Nemcsak a dolgozók ügyes-bajos dolgaival foglalkoznak, hanem jelzik a jogsértéseket és hibákat a postaszervükönél is.

A jogsegélyszolgálati vezetői beosztásban dolgozó legtöbb jogász széles helyi és emberismerettel rendelkezik. Ez lényegesen megkönnyíti munkájukat, és gyors intézkedést, fellépést tesz lehetővé. A szolgálat jó és eredményes működése közvetve jelentős anyagi juttatás, miután közismert, hogy az igénybevétele ingyenes.

A jogsegélyszolgálat népszerűségét bizonyítja, hogy 1979-ben mintegy 3000 ügyben kérések és kaptak segítséget a dolgozók. Munkajogi kérdésekkel 918 esetben keresték fel a jogtanácsosokat. A munkaügyi panaszok egy része a bértétel első határára való áttállással, bérfejlesztéssel, besorolással kapcsolatos. Előadódott, hogy a munkaviszony téves számítása miatt nem fizették ki a jubileumi jutalmat, vagy helytelenül állapították meg a pót szabadság mértékét. Eljár a jogsegélyszolgálat annak a balesetet szenvedett dolgozónak az ügyében is, aki több hónapig nem kapott sem fizetést, sem táppénzt, és kiskorú gyermekével annak árvaellátásából élt.

A MUNKAÜGYI VITÁK megelőzése terén szép eredményeket ért el a jogsegélyszolgálat. Az mdb-vel kialakult együttműködés és munkamegosztás nem egy esetben elősegítette a munkaügyi viták elintézését. A jogsegélyszolgálat feladata bizonyos vonatkozásban más, mint az mdb-é, ugyanis döntési jogköre nincs, mégis nagy segítséget nyújthat a munkaügyi vitákban. Ha a dolgozó előbb keresi fel a jogsegélyszolgálatot, mint a döntőbizottságot, akkor az a kialakult gyakorlat, hogy először eljárásn kívül rendezéssel próbálkoznak. Ha felleléjük eredménytelen marad, akkor a felülvizsgálati kérelem egyidejű benyújtása mellett tájékoztatják a döntőbizottságot az ügyvel kapcsol-

latban tudomásukra jutott tényekről és adatokról. Ezzel a döntőbizottsági eljárás gyorsítását is elősegítik. Az eddigi tapasztalatok azt bizonyítják, hogy a jogsegélyszolgálat munkája alapján csökkent a munkaügyi viták száma, bár látványlag jelentkezik az az ellentmondás, hogy sok munkaügyi vita éppen ezért indul, mert a jogsegélyszolgálat felvilágosítása alapján jön rá a dolgozó, hogy sérelem érte.

A TÁRSADALOMBIZTOSÍTÁSI — jobbára a nyugdíjazással kapcsolatos — ügyek száma viszonylag kicsiny. Gyakori az érdeklődés az iránt, hogy a meglevő nyugdíjakat miként lehet átcserezni, egyéb esetekben a táppénz, a családi pótlék felől kérnek felvilágosítást, illetve közbenjárást a dolgozók. A társadalombiztosítási jogszabályokra jellemző, hogy szinte naponta változnak, ezért nagyon fontos, hogy a dolgozók a megfelelő felvilágosítást időben megkapják. Mintegy 400 esetben nyújtott segítséget családjogi ügyekben a jogsegélyszolgálat. E tevékenységből első sorban a gyermektartási díjak felemelésére vonatkozó panaszokat kell kiemelni. Ezenkívül nem egy esetben működött közre házassági bontó-, gyermekelhelyezési és lakáshasználat megosztása iránti perekben. A dolgozó családi ügyeinek megoldásához minden esetben igyekeztünk hasznos segítséget nyújtani.

AZ ÁLLAMIGAZGATÁSI ügyek száma meglehetősen nagy. Ezen a téren minőségi változás következett be az elmúlt évekhez viszonyítva. A dolgozók egyre jobban igénylik a jogsegélyszolgálatot hatósági ügyeik intézéséhez, főleg lakásügyekben, óvodai elhelyezés kérdéseiben, építési engedélyek beszerzésében. A tanácsok, különböző hivatalok szívesen fogadják a jogsegélyszolgálat közreműködését. Megfelelő nyomtatványok közrebocsátásával segítik munkáját.

Az ügyek egyik legnépesebb csoportját az ún. polgári ügyek képezik. A dolgozók döntő többsége jelentős személyi tulajdonnal rendelkezik. A tulajdonosi viszony bonyolult jogi kérdések, hibák, gondok sokaságát képezi a dolgozók számára. Ezen a téren is segítséget kell nyújtania a jogsegélyszolgálatnak, hiszen a munkával szerzett értékek védelme társadalmi cél és egyben politikai kérdés is.

A POLGÁRI ÜGYEK elvállalása során minden esetben vizsgáltuk a dolgozó rászorultságát. Néhány adásvételi szerződés megkötése is szerepel az elintéztett ügyek sorában, indokolt esetben, általában alacsony jövedelmű, főleg fizikai dolgozóknál. Ilyenkor ugyanis célszerűbbnek látszott az írásbeli segítség a szóbeli felvilágosításnál. Előfordult, hogy megkeresték a jogsegélyszolgálatot büntető ügyekben, de csak a felvilágosításra, esetenként a tanácsadásra szorítkozott.

A tapasztalatok azt bizonyítják, hogy a posta területén sem a szakszervezeti bizottságok, sem a jogsegélyszolgálat munkatársai elvtelen, meggyőződés nélküli pereskedésbe nem fognak és nem kapcsolódnak be. Erre utal a nyert perek nagy száma, valamint a dolgozók részéről érkező sok köszönő levél.

Egyéb ügyekben is sokan keresték fel a jogsegélyszolgálatot, CSEB-tagsággal, OTP-kölcsön felvételével, törlesztéssel, az új szolgáltatási díjak (villany, gáz, távfűtés) alakulásával kapcsolatban merültek fel kérdések.

A JOGSEGÉLYSZOLGÁLAT az élet szinte minden területén felvetődő és megoldásra váró nehézségekben, gondokban segítséget nyújt. Rendeztük visszahat a munkaeredményekre is, segíti a dolgozóknak a munkahelyhez való kötődését, mivel a róluk történő gondoskodást érzik ennek révén is.

Dr. Mozsolits Beáta

Természetes igény

Teljes jogú szakma: magasabb képesítés

Beszélgetés Juhari István és dr. Gulyás József ügyosztályvezetővel

A termelési tanácskozáson, az ifjúsági parlamenten — s más fórumokon is — évek óta szerepel egy vissza-visszatérő kérdés: *Miért nem „szakmástanak” a postán néhány különleges képzettséget igénylő munkakört?* Azt senki sem vitatja, hogy a postás dolgozók egy része ugyanazon a munkahelyen ma már korántsem végez olyan egyszerű betanított munkát, mint amilyet évtizedekkel ezelőtt. S ez nemcsak a műszakiakra (a kábelmélyépítőkre, a kábszerelőkre) vonatkozik. A felvevők, a kézbesítők tevékenysége is bővült, kiszélesedett. Ma már az országban sok ezer postás végez olyan bonyolult betanított munkát, amely igencsak megközelíti — itt-ott túl is lépi — az egyszerű szakmunka kívánta követelményeket. Ugyanakkor az előbb említett munkakörök a megfelelő gyakorlat mellett egyre nagyobb elméleti tudást igényelnek. Igaz, a szaktanfolyamok nyújtának bizonyos alapokat, de ez már kevés. Így érzik ezt a dolgozók, s így a vezetők. Éppen ezért általános helyessé találtak a 19/1979. (IX. 6.) KPM-rendelet, melyben a miniszter négy postai munkakör: kábelépítő, kábszerelő, postai kézbesítő és felvevő, légvezeték-építő és -szerelő szakmáitát írja elő. Az ágazati szakmunkásképzés ügye ezzel lekerült a napirendről. Elérkezett a megvalósítás, a megszervezés ideje. Erről beszélgettünk a Posta-vezérigazgatóság illetékeseivel.

Tíz-tizenöt évvel ezelőtt 330 szakmát tartottak nyilván Magyarországon — kezdi a

tájékoztató Juhari István, az oktatási ügyosztály vezetője — Két éve már csak 187 volt, az idén pedig csak 128. Ez természetes folyamat. Fellelges olyan szakmákat is számon tartani, amelyeket gyakorlatilag már senki sem művel. Ugyanakkor vannak betanított munkák — s ebben az esetben rólunk, postásokról is szó van —, amelyek egyre inkább közelítenek — bonyolultságuknál fogva — a szakmunkához. Éppen ezért ez az ellenkező előjelű irányzat is érthető, sőt szükséges.

Mielőtt az ágazaton belüli szakmunkásképzésről beszélünk, tisztázni kell egy dolgot — veszi át a szót dr. Gulyás József, a munkaügyi ügyosztály vezetője. — A már említett szakmák ágazati jellegűek. Ezen azt kell érteni, hogy bár teljes jogú szakmáként a személyi igazolványokban is szerepelni fognak, de csak a posta területén ismerhetők el. Hogy miért, azt nem kell hosszasan magyarázni. Egy esztendővel ezelőtt a számtalan vállalat között, de mondjuk, egy kábszerelő szakmunkás csak a postánál dolgozhat, mert másutt nincs ilyen munkalehetősége. Mindezt egy szakmunkásnak nagyobb a megbecsülése, jó idegen szóval: presztízse, és miért ne legyenek ezeken a területeken is szakmunkásaink, kiváltképp, ha ez a munkakör megüti a magasabb mércét?

Nyilvánvaló, hogy megfelelő szakmai szint eléréséhez nagyobb tudás is szükséges; ehhez kellene a szakmunkásképző tanfolyamok.

Mert miről is van szó? — kérdez közbe Juhari István. —

Arról, hogy ma már az emberek — hozzáteszem: teljesen érthetően — nem szívesen vallják be, hogy még szakmájuk sincs. De egyoldalúak lennénk, ha csak erről esne szó. Beszélni kell arról is, hogy egyes munkaterületeken egyszerűen már nem lehet megélni megfelelő szakképzettség nélkül. Az ágazati szakmunkásképzés egyik leglényegesebb vonása éppen az, hogy a korszerű technikához (szerepléshez, kezeléshez) a dolgozók általános és műszaki műveltségét hozzá kell igazítani.

A miniszteri rendeletnek mindenki örült. Támogatják a gazdasági vezetők, a Postások Szakszervezete. Mégis ma a szakmunkásképzés indításának az időpontja mintha húzódnék. Így van ez?

Csak a kívülállóknak van (s lehet) ilyen érzetük — mondja Juhari István. — Itt, „házon belül” komoly előkészítő munka folyik. Elkészítettük az oktatási tervet, s ezt jóváhagyta már a munkaügyi miniszter és a KPM. Az oktatási terv alapján összeállítottuk a tanterveket is. (Ez utóbbiakat most lektorálják.) Rövidesen összehívjuk a középfokú postaszerveket, és megbeszéljük a képzés feltételeit is. Az idén csak kísérleti jelleggel indítunk csoportokat, minden postaigazgatóságon egyet-egyet, valamint a kábeles szakmunkában a Posta Központi Kábelüzemnél. Úgy hisszük, hogy egy év elegendő arra, hogy megfelelő tapasztalatokat szerezzünk. Később minden postaigazgatóságon jóval több csoport fog indulni, sőt minden megyeszékhelyen szeret-

nénk megoldani a szakmunkásképzést. Az bizonyos: az első kísérleti csoportokat az idén ősszel indítjuk.

Ki jelentkezhethet szakmunkásképző tanfolyamra?

Elsősorban azokat vesszük figyelembe — kapcsolódik a beszélgetésbe dr. Gulyás József —, akik jól, becsülettel végzik munkájukat. Nem mindegy, hogy ki, mióta dolgozik a postánál. A hosszabb gyakorlati idő is szerepel a feltételek között. S van még egy szempont: a munkaerő-gazdálkodás igényei.

A szakmunkásképzés mintegy 20 ezer postás dolgozót érint, illetve érinthet. Nyilvánvaló, hogy a képzés hosszú évekig tartó folyamat lesz, és fokozatosan valósítja meg. Mégis: egy-egy tanfolyamra — ha az egész országot vesszük figyelembe — nagyon sokan járhatnak egyszerre.

A munkakiesés nem fog gondot okozni?

Nagyon rugalmasan kell ezt a kérdést az érintett szervezeteknek megoldaniuk. Mindenestre a tanfolyam idejét alapvetően úgy kell megállapítani, hogy az a munkaidőn kívül essék — válaszol a kérdésre Juhari István.

Ha már a szakmunkásképzésről beszélgettünk, akkor szót kell ejteni arról is, hogy az érintett dolgozók bérezése természetesen megváltozik — mondja dr. Gulyás József. — Aki elvégzi a tanfolyamot, és sikeresen vizsgázik, azt a szakmunkás-bértétel szerint fogjuk besorolni.

Tóth Pál György

Differenciálás — alapbérrel

A postán alkalmazott mozgóbérek felülvizsgálatának tapasztalatai

A munka hatékonyságának növelése, a munka minőségi követelményeinek szigorítása már napjainkban is sürgető gazdasági feladat, az elkövetkező években jelentősége pedig egyre fokozódik. Ezek a követelmények nemcsak a munkaerő-gazdálkodás korszerűsítését igénylik kötelező erővel, hanem a végzett munka szerinti díjazás rendszerének a továbbfejlesztését is szükségessé teszik.

Vissza kell állítani és meg kell teremteni az alapbérek becsületét. A munka és munka, a dolgozó és dolgozó közötti differenciálás alapja elsősorban az alapbér lehet. Ez, a dolgozók többségének kívánságaival is egybeeső törekvés határozhatja meg a posta jövőbeni bérpolitikáját.

Ezektől a gondolatoktól vezérelve szakszervezetünk elnöksége a közelmúltban áttekintette a postán alkalmazott mozgóbérek rendszerét, s vizsgálta az alapbérekhez viszonyított mértéküket.

A vitaanyag összeállítását alapos és hosszú előkészületek előzték meg. Készítésében — a felmérésben, illetve az adatok értékelésében — folyamatosan részt vettek a szakszervezeti középvezetők is.

A postán 1971-ben — a bérrendszer-módosítás alkalmával — megszűnt az üzemi prémium. Mindössze néhány területen maradt meg a teljesítményhez kötött rendszeres prémium. A postaszervek ennek következtében a beralapnak mindössze 0,8 százalékát tervehették prémium, illetve jutalom céljára. Rövid időn belül, már 1973-tól kezdődően folyamatosan jelentkezett annak az igénye, hogy egyes munkakörökben, szolgáltatási ágakban az alapbérrel felüli ösztönzés valamilyen formáját visszaállítsák.

Ennek eredményeként egyre több munkaterületen (például pénzfelvevők, távirat-kézbesítők stb.) rendszeresítették központi intézkedéssel mozgó-

béreket. Növekedett a postaszervek által a helyi kezdeményezések alapján bevezetett mozgóbérrendszerek száma, aránya is. Így a mozgóbérek tömege 1978-ban az alapbérnek már csaknem 7 százalékát tette ki.

Jelenleg rendkívül nagy szóródást mutat a mozgóbérek aránya postaszervekenként. Legnagyobb a nagysága a mérhető teljesítmények alapján kialakítható premizálási rendszereket alkalmazó, postán kívüli tapasztalatokat is felhasználó ipari jellegű üzemeknél, továbbá a műszaki és a nem forgalmi fizikai munkakörökben. Kisebb azonban a klaszszikus postai munkaterületeken az a dolgozói csoport, amelynek a munkájától függő, előre meghatározott prémiumfeladata van. Mindössze a pénzfelvevő és távirat-kézbesítő munkakörökben központi-lag rendszeresített mozgóbért találjuk itt.

A mozgóbérek, s ezek közvetítésével működtetett ösztönző rendszerek felülvizsgálatának célja a jelenlegi helyzet bemutatása, s ennek ismeretében a továbbfejlesztés lehetséges irányainak meghatározása volt. A feladatok megjelölésében pedig figyelemmel kellett lenni arra, hogy azok fokozatosan, s döntően csak a VI. ötéves tervidőszakban valósíthatók meg.

Szakszervezetünk elnöksége több elvi kérdésben foglalt állást. Megállapítása szerint a mozgóbérek jelentékeny része nem a mennyiségileg több, minőségileg jobb munkára ösztönöz, hanem csak bérkiegészítésként szolgál. Elsőrendű feladat tehát annak meghatározása, hogy mely területeken kell fenntartani a már jelenleg is használatos feltételhez kapcsolódó mozgóbérrendszereket. Ennek keretében egyes mozgóbérformákat szabályrendszerként pontosítani, korszerűsíteni kell (pl. hálózatiépítők esetében). Helyes az a törekvés, hogy az azonos munkakörben

és feltételekkel dolgozók mozgóbért egységesíteni kell. Közelíteni kell az egyes postaszervek közötti indokolatlan aránytalanságokat is.

Általános népgazdasági törekvés az, hogy növelni kell a teljesítménybérben részesülők körét. A postán ennek — az alaptevékenységből eredően — igen korlátozott a lehetősége. Ezért a soron következő feladat annak megállapítása, hogy a postán milyen területeken lehet teljesítménykövetelmények szerint díjazni. Csak ott lehet — és szabad — mozgóbért alkalmazni, ahol a teljesítmény mérhető.

A teljesítménybérezés formális — csupán statisztikai kedvéért történő — kiterjesztése nem lehet cél; ilyen törekvéssel nem lehet egyetérténi. Ahol viszont az említett

okok miatt teljesítménybérezés nem valósítható meg, a több és jobb munkát az alapbérnek kell kifejezniük — foglalt állást szakszervezetünk elnöksége.

Fontos szempont annak vizsgálata is, hogy a mozgóbérek milyen mértékben befolyásolják a keresetet. Ezért nem elégséges a kifizetett prémiumok, jutalmak összegének vizsgálatát csak a beralapra korlátozni, szükséges annak ismerete is, hogy ilyen címen milyen összegeket és milyen dolgozói réteg részére fizetnek. A mozgóbérek folyósításával kapcsolatos gyakorlat továbbfejlesztésére teendő intézkedések végleges formáiban és módzataiban az elnökség csak e pótlólagos információk birtokában foglalt állást.

Dr. Szabó Árpád

A Közlekedéstudományi Egyesület postai és távközlési tagozatának április havi programja

Április 8. (kedd), 15 óra, VI. Népköztársaság útja 3. Dr. Fráter Béla: Függelgetített belső ellenőrzés a vezetés szolgálatában.

Április 9. (szerda), 15 óra, VI. Népköztársaság útja 3. Hantmann Ferencné: A postai feldolgozó- és szállítószolgálat értékelése a létszámnorma-rendszerben.

Április 10. (csütörtök), 15 óra, VI. Népköztársaság útja 3. Krausz Ottó: A budapesti PCM rendszerű átkérőhálózat rendszertechnikai kérdései, beruházási folyamata.

Április 15. (kedd), 15 óra, VI. Népköztársaság útja 3. Dr. Molnár Pál: Modellek a távbeszélőforgalom koncentrátoraihoz.

Április 16. (szerda), 15 óra, VI. Népköztársaság útja 3. Horváth László-Marsovszky László: A francia posta fenntartási rendszerre a kábeles és mikrohullámú távbeszélő-hálózatban.

Április 17. (csütörtök), 15 óra, VI. Népköztársaság útja 3. Várjú György: Beszámoló a CCITT V. tanulmányi bizottságának az

1976–80. időszakban végzett munkájáról.

Április 22. (kedd), 15 óra, VI. Népköztársaság útja 3. Ghyms György: Beszámoló a CCITT VI. tanulmányi bizottságának az 1976–80. időszakban végzett munkájáról.

Április 23. (szerda), 15 óra, VI. Népköztársaság útja 3. Toplak Ferenc: A hírlapok feldolgozásával és szállításával kapcsolatos feladatok rendszerezése.

Április 24. (csütörtök), 15 óra, VI. Népköztársaság útja 3. Dürö Imre-Honfy József: A Péteri adóhálózat rekonstrukciójának feladatai.

Április 29. (kedd), 15 óra, VI. Népköztársaság útja 3. Kántor Csaba: Beszámoló a mikrohullámú összeköttetések minőségének javítására a POTAB kereteiben végzett munkáról.

Április 30. (szerda), 15 óra, VI. Népköztársaság útja 3. Erdélyi Vince: A jelenlegi központrendszerek fenntartásának kérdései és a jövőben várható helyzetük.

BÉKEIDŐ (Új magyar film)

A Talpalatnyi föld emlékeztetése befejező képsoraival indul Vitézy László új filmje a Béke idő. Gőz Jóskát azaz Szirtes Ádámot elviszik a csendőrok. A cellaajtót látjuk, s rajta (illetve felette) a feliratot:

— Szabadul 1945-ben!

Az idézet — mint kiderül — egy falusi keskenyfilmes mozi utolsó előadása. A filmszínház becsuk, mert a következőben lassan elnéptelenedik. A Békeidő azonban nem ennek a folyamatnak a regisztrálása, hanem éppen ellenkezőleg, egy talpraesett, a maga közönségét feltűnő, a jelenséggel szembeálló embernek a termelődő feladatok érdekelté mindkét szem előtt tartó elnöknek a története.

Törvényszerű e a falusi élet elsoványodása? Lehet-e változtatni azon, ami látványos megváltoztathatatlan?

Vitézy László, aki valószínűleg helyzetet ábrázol filmjében, s témáját napjaink valóságából meríti, forgatókönyvírója, Szalay Györgyvel életteljes, izgalmas drámat kanyarint. Mint dokumentumfilm (emlékeztünk csak a mozikban, de különösen a televízióban vitett problémagazdag rövidfilmjeire!) akár a részletkérdésekben, akár a cselekményben mindig az éles drámai összefüggést keresi.

Új filmjéhez is ilyen választott központi magként, hiszen maga a telepítéspolitika, amely bezárja az elnéptelenedő falu hivatalos intézményeit helyes, mert a meglevő állapotot nézi és a jövő kilátásait. De — és ez a történet lényege — hőse, Bencsik nem nyugszik bele abba, hogy a dolgok így alakulnak. A jobb ma érdekében — furcsa a megfogalmazás — szembeszegül a megtervezett. Nem szűk látókörű, hanem éppen el-

lenkezőleg: úgy gondolkodik, hogy a megoldás nem várhat, az ránk hárul.

Összeütközése a rendelet betűit, a maga presztízst fontosabbnak tekintő tanács-tikkárral törvényszerű, hiszen az az ötlete, hogy az elnéptelenedő falu nagycsaládosokkal kell betelepíteni, afféle partizánakció, ugyanis ilyesmire nincsen hivatalos recept. (Ez különben Bencsiket nem zavarja, mert ő a célt tekinti, és úgy harcol, hogy nem mindig válogatja meg eszközeit.) Partitikkára sem érti meg, és a kielezett indulatok végül is személyes ellentétékké mérgesednek, amelyekbe aztán a felsőbb pártszerveknek kell beavatkozniuk.

Ha Bencsikkel nem is lehet mindenben (legalább is módszereiben) egyetérteni, eredményei és az a tény, hogy elsősorban a gondjaira bízott emberekkel törődik, a mérleget mégis kedvező irányba billentik. Alakja ilyen módon korunk sajátja: pozitív hőse, aki — és ebben különbözik elődeitől — nem mentes a hibáktól sem.

Vitézy László, a rendező, a Békeidő-t dokumentarista stílusban vitte Pap Ferenc operatív kamerája elé. A valószínűség látszatát — az irányzat legjobb darabjaihoz, Dárdai István, Schiffer Pál, Tarr Béla, Ember Judit műveihez hasonlóan — nem színészekkel elevenítette meg, hanem egy kivételével amatőr szereplőkkel. S ha eltekintünk a hangfelvételt nem egy esetben gyengébb minőségétől, a nem hivatalos jellemábrázolók jó munkát végeztek. Mai problémát kaptunk, elgondolkodtató történetet, s olyan, a kémlelenségig őszinte, de jobbító szándékú hangot, állásfoglalást, amely értéket ad a riportáznak.

Ábel Péter

A casco kevésbé ismert változatai

Amikor a gépjárműben keletkezett saját károk biztosítási lehetőségeiről beszélnek az autósok, szinte kizárólag a határozatlan időtartamú casco-biztosításra gondolnak. A külföldi út előtt köthető cascot még úgy ahogy ismerik az autósok, de arról már viszonylag keveset tudnak, hogy az időszakos, illetve a részleges casco bizonyos esetekben jobban megfelelhet az igényeknek, anyagi lehetőségeiknek.

— Mi erről a véleménye a biztosító igazgatójának?

— Vannak autósok, akik csak jó időben használják a feltett járművet, talán több hónapra leállítják, garázsban tartják. Ezeknek a gépjármű-tulajdonosoknak igen előnyös feltételeket kínál a három-tíznapos — tetszés szerinti — tartamra köthető időszakos casco szerződés. Ennél a szerződésnél az önrészesedés egységesen 1500 forint, a biztosítási díj pedig egy összegben előre, készpénzben kell fizetni. A kötvényfeltételek egyébként teljesen azonosok a határozatlan időre szóló casccal.

— A másik ilyen lehetőség a részleges cascobiztosítás. Ez lényegesen olcsóbb a határozatlan időtartamú vagy az időszakos cascónál. Díja egy évre 300 forint. Meg kell azonban jegyeznünk, hogy nem nyújt fedezetet a gépkocsi törésére, valamint az autó ablaküvegeiben keletkezett károknak sem, ha ez utóbbi más biztosítási eseménnyel nincs okozati összefüggésben.

— Alkinek határozatlan tartamú casco szerződése van, annak területi hatálya kiterjed a szocialista országokra is, és csak akkor kell kiegészítő biztosítást kötnie, ha tőkés országokba utazik. A kiegészítő casco-biztosítás díja tizenöt napra 165, harminc napra 330 forint. Önálló külföldi casco-biztosítás díja tizenöt napra 330, harminc napra 660 forint. A külföldre szóló casco-biztosítások önrészesedése egységesen 1000 forint. Ebből az is következik, hogy azoknak, akiknek magas (pl. 3000, 5000, 10 000 stb. forint) önrészesedésű biztosításuk van, akkor is érdemes kiegészítő cascot kötniük, ha a szocialista országokba utaznak. A külföldre szóló casco-biztosítás a biztonságos továbbhaladáshoz szükséges javításokra is fedezetet nyújt: a szocialista országokban legfeljebb 800 rubelig, a tőkés országokban legfeljebb 300 dollárig. Ezenkívül a casco fedezi a sérült gépjármű esetleges hazaszállítási költségeit is.

— Krolmusz —

Télen is van munka Zircen

A zirci postás üdülőben minden télen gondoskodik a dolgozók foglalkoztatásáról. Ugyanis csak májustól szeptemberig fogadja a festői környezetben fekvő, 1936-ban épült üdülő a családokat. A korábbi években golyóstollakat szereltek össze, az idén viszont a Herbáriával kötötték a szerződést. A 19 asszony gyógynövényeket válogat, jelenleg szeder- és papajüleveget, de hamarosan az anarozs válogatásához is hozzáfognak. Az üzem Kacsala Istvánné vezetésével május 20-ig, az üdülőidény nyitására igen hasznos munkát végez.

— Németh —

Kerékpárosok, figyelme!

Szabályos közlekedéssel elkerülhetjük a baleseteket

A közelgő tavasz arra ösztönzi a kerékpárosokat, a motorosokat, hogy elővéve járműveiket útra kelhessenek. A kerékpározás egészséges testedzés is. Sokan kerékpárral járnak be munkahelyükre, a postás dolgozók jelentős részének pedig munkaeszköze a kétkerekű jármű. Sajnos, amennyire közkeletben is hasznos közlekedési eszköz a kerékpár, olyan gyakran hallunk, olvasunk az ország útjain bekövetkezett súlyos balesetekről. Mit tehetünk ezek ellen?

A legfontosabb előírás, hogy csak műszakilag kifogástalan kerékpár vehet részt a közúti közlekedésben. A másik elengedhetetlen követelmény, hogy a kerékpáros ismerje a reá vonatkozó legfontosabb KRESZ-szabályokat, a közúti jelzőtáblákat, az útbiztonsági jeleket. És nem utolsósorban uralni tudja kerékpárját, például ne imbolyogjon.

A kerékpárral gyorsan lehet irányt változtatni, tehát a közutakon pillanatok alatt lehet veszélyhelyzeteket teremteni, súlyos baleseteket előidézni. Ezek a veszélyek csak fokozódnak, ha a KRESZ-szabályokat akár gondatlanságból, akár ismeretük hiján figyelmen kívül hagyják.

A balesetek megelőzése és a szabályok egységes értelmezése végett az alábbi lényeges tudnivalókat ajánljuk a kerékpárosok figyelmébe:

● Kerékpárral a kerékpárúton, ahol ilyen nincs, a leállósávon, ahol ez sincs, szorosan az úttest jobb szélén kell közlekedni.

● Ha a lakott területen vezet, a kerékpár-közlekedésre alkalmatlan, a gyalogos forgalom zavarása nélkül és legfeljebb óránként 10 kilométeres sebességgel a járdán is szabad kerékpárral közlekedni.

● Kerékpárral a leállósávon, az úttest szélén és a járdán csak egy sorban szabad haladni.

● Nagyon fontos szabály, hogy lakott területen kívül a főútvonalról balra kanyarodni, vagy a főútvonalon megfordulni szándékozó vezetőnek — az általános szabályoktól eltérően — a kerékpárról az úttest jobb szélén le kell szállnia, és a kerékpárt az útkereszteződésen, illetőleg az úttesten a gyalogosokra vonatkozó szabályoknak megfelelően kell áttolnia.

● a kerékpáron oldalra kinyúló, előre vagy hátra egy méternél hosszabbra kinyúló, a vezetőt a vezetésben akadályozó, vagy a személy- és vagyonbiztonságot egyébként veszélyeztető tárgyat szállítani;

A közúti baleseti statisztikai adatok szerint a kerékpárvezetők leginkább az „Állj! Elsőbbségadás kötelező”, „Stop” jelzőtáblákat hagyják figyelmen kívül és hajtanak rá a védett útvonalra, kockáztatva életüket, testi épségüket.

Igen durván megszegik a közlekedési szabályokat a kerékpárvezetők, amikor megdöntöttségükkel vagy a szabályok nem kellő ismeretéből életveszélyesen kanyarodnak jobbra kis vagy nagy ívben. Köz helynek tűnik — lehetséges —, de mégis felhívjuk a kerékpárosok figyelmét, hogy mielőtt kanyarodni kezdenek, először nézzenek hátra, majd amikor meggyőződtek a kanyarodás biztonságáról, vízszintes irányban kinyújtott karral jelezzék kanyarodásuk irányát.

A kerékpárosok elszereztetett kerékpárjukat figyelmen kívül az a szabályt, hogy a jelzőlámpa piros (tilos) jelzésénél jobbra, kis ívben is tilos bekanyarodni.

E sorokat gondolatébresztésnek szántuk, ösztönözve a kedves olvasókat, hogy szabad idejükben, a munkavédelmi oktatás vagy egyéb megbeszélések során időt fordítsanak a legfontosabb közlekedési szabályok tanulmányozására, megbeszélésére. Ez annál is inkább fontos, mivel a törvény nem tudása vagy hiányos ismerete — ezt olvasóink is tudják — nem mentesíthet senkit a felelősségre vonás alól.

Fel szeretnénk hívni a figyelmüket arra, hogy a közlekedésbiztonsági tanácsoknál a kerékpárosok és a motoroskerékpárosok, valamint az egyéb gépjárművek vezetőire vonatkozó szabályokat tartalmazó kiadványok mindenkinél rendelkezésre állnak.

Kívánunk minden kedves olvasónknak nagyon kellemes kerékpározást, időtöltést és balesetmentes közlekedést.

Sztéhló György
rendőrszázados

A kerékpár felszerelése

Kötelező:

1. Kormány
2. Csengő
3. Fehér fényű lámpa
4. Két, egymástól független fék
5. Névtábla
6. Vörös fényű lámpa
7. Vörös színű prizma

Ajánlott:

1. Lábpedálon borostyánsárga színű fényvisszavető
2. Vázon, elsőkeréken, villán borostyánsárga színű fényvisszavető

A kerékpár műszaki felszerelése

● Lakott területen az általános szabályok szerint kell körülményekkel kell bekanyarodni vagy megfordulni.

● Kerékpár pótlásán a 18. életévét betöltött vezető egy 10 éven aluli gyermeket szállíthat. Egyébként kerékpáron személyt szállítani nem szabad.

● A kerékpárt éjszaka és korlátozott látási viszonyok között lámpákkal kell kivilágítani.

Tiltó szabályok

● Főútvonalon 12. életévét be nem töltött személy nem kerékpározhat. Ne engedjük meg gyermekeinknek — akik e korlátozás alá esnek —, hogy életüket, testi épségüket a főútvonalon veszélynek kitégyék! Tilos ezenkívül — elengedhetetlen körülményekkel kerékpározni;

● kerékpárhoz oldalkocsit, utánfutót vagy egyéb vontatványt kapcsolni;

● a kerékpárt más járművel, illetőleg állattal vontatni;

Egész életemben csak játszottam...

Könyveim között keresgélve, kezembe akadt az az emlékkönyv, amelyet 1977-ben a Postás Nyugdíjasok Klubjának 20 éves jubileumára állítottam össze Somkúti Károlynéval a klub történetéről. Az emlékkönyv eredeti példányát, mintegy száz fényképpel, a Postamúzeum őrzi, mégpedig a könyvben szereplő szaktársak kérésére az okmánytárban. Csak helybeni olvasásra adják ki az esetleges érdeklődőknek. Lapozgatva saját példányomban, az egyik fényképen egyszerű színpadi díszletet látok, az előtérben Somkúti Károlyné édesanyjával, Kovarcz Jenőnével. Tudom, hogy mennyire szereti a színjátszást, fölkerestem hát, és kértem, beszéljen postás életéről, kulturális munkájáról.

— Most léptem 86. évembe — kezdte —, de ahogy mondják, az élet estéje magával hozza lámpást is. Öregedés? Öszintén szólva, nem volt idom rá... Nos, honnét kezdjem? Szívem szerint színésznő szerettem volna lenni, ahhoz éreztem elhivatottságot, de apám

hallani sem akart róla. Így aztán a középiskoláim elvégzése után beadtam kérvényemet a postához. Akkoriban nagyon nehéz volt a postára bejutni. A járműtelepre kerültem 1913-ban, mint első nőtisztviselő.

— Abban a korban voltam akkor, amikor az ember még nem kételkedik semmiben, a boldogságban sem. Ifjúságunkban az élet elkápráztat bennünket, nem hiszünk el, hogy vannak fájdalmak, a halál eszünkbe sem jut, az sem, hogy meghalhatnak azok, akiket szeretünk. Ahogy a postához kerültem, rá egy évre kitört a világháború, amelyben a vőlegényem is meghalt. A járműtelepen szaporodtak a nőtisztviselők. Én csoportvezető lettem, majd a bizalmi ügyek kezelője.

— 1914-ben már megalkotottuk a Postás Művelődési Gárdát. Amatőrök voltunk. Amatőr magyarul rájogót is jelent. Azok voltak. Mivel saját színpadunk nem volt, az akkori Altiszti Kör színpadán léptünk fel először. És én végre ott állhattam az áhított

deszkán, a repedezett politúros kis zongora mellett. Azután már igen gyakran rendeztünk előadásokat, és én mindig felleptem. Tetszett a játékom, azt mondták, melodius hangom van.

— A kezdőbességek, amelyre indultam, sohasem fogott el. Nem volt seb, amelyet be nem gyógyított volna a színpad. Megtanított magasba szállni, eljuttatott odáig, hogy a nélkülföldesekkel teli háborús évek alatt is éreztem, hogy élni szép. A színpadon, ha játszottam, minden álmomnak tünt, ott minden valóságot felváltott az illúzió. Pedig mennyi bánat ért később. Készer

Haraszi Alfréd: CSEND

Postaavatás Horvátzsidányban

Beesteledett. Gyönyörű volt az alkonyat, olyan derűs és mosolygós, ahogyan csak nyári délutánok mulnák át az estebe. Ilyen napsugaras volt az a nap is, amelyen a horvát nemzetiségű községben az új művelődési házat és postát avatták.

Horvátzsidányban sem volt könnyű pénzt, kivitelezőt szerezni a művelődési, oktatási, postai beruházásokra, de az előrelátó tervezés meghozta eredményét. A művelődési ház és a posta két évvel az alapkövetétele után megkezdte működését. Az avató ünnepségen zsűfoglalásig megtelt a nagy kultúrterem. Az elnökségben helyet foglalt *Kirkovits István*, a Soproni Postaigazgatóság, valamint *Péntek Kálmán*, a megyei hivatal vezetője. Ünnepi beszédet mondott *Mándics Mihály*, a magyarországi délszlávok demokratikus szövetségének főtitkára. Felszólalt *dr. Ábel László* vezérőrnagy, a határőrség országos parancsnokságának politikai csoportfőnöke is.

Az ünnepi beszéd után, kitűnő kultúrműsor szórakoztatta a hallgatóságot. A műsorban közreműködött a „FÁKLYA” nemzeti táncgyűjtés, a muraszombati *Stefan Kovács* kórus és a horvátzsidányi vegyes énekkar és táncosport. A műsor után *Brezilánovics Antal* vb-elnök magyar és horvát nyelven mondott köszönetet az építőket, tervezőket, társadalmi munkásoknak, köztük a határőrségnek, melynek katonái derekasan kivették részüket a munkából. Végül átadta rendeltetésének az egyes helyiségeket. Az új postát *Pusker Mártonné* hivatalvezető vette át és mutatta be az Igazgatóság, valamint a megyei párt- és közigazgatás vezetőinek.

Az új posta az avatás napján 8–10-ig működött, alkalmi bélyegeket, helyi képeslapokat és nemzeti szírvákat, horvát nyelvű folyóiratokat árusított. A hivatal Kőszeg–Sopron és Bük átmenő forgalmú útvonalán fekszik. Így a helyi lakosságon kívül az ott átutazók is könnyen igénybe vehetik. Minden falubai ilyen szép kispostát kívánunk a korszerűtlen helyére.

Pálffy József

A DEBRECENI Vojtina bábegyűjtés fennállásának négy éve alatt 338 előadást tartott, legtöbbször postás gyermekeknek játszott.

mentem férjhez, mind a kétszer özvegy maradtam. Egyedül neveltem kislányomat, de az ember tovább megy, előre néz, és a bánat elmarad mögötte.

— A remény gyönyörű dolog. És én mindig hűséges voltam, csak hozzám lett hűtlen az ifjúság. Az ifjúság, mely mindenkinél elműlik egy napon. Az én kicsi körömben a kultúrának a szolgálója voltam. Míg is hiszem, hogy a művészet, még az ilyen műkedvelői előadások is, amelyeket mi rendeztünk, reménytelte azokban az emberekben, akiknek a lelke egyre kérgesedik, mert elvesztették érzék magukat. Talán nincs az életben útítársuk és ezt az úrt, ha csak órákra is, játékkunkkal feltöltöttük. Szórakoztattunk, és gyógyítottuk a fáradt, esetleg közönyös embereket, akiknek már tervük se volt, csak vártak valamine, talán egy versre, hogy észrevegyék létük értelmét.

— Somkúti Károlyné a leányom. Már öt éves korától velem játszott a műkedvelői előadásokon. Mint fiatal leány a Zeneakadémia tanáránál, Erényinélt tanult énekelni. 1945 után a Postás Művelődési Ház akkori igazgatójával, *Talkács Miklóssal* megalakították a Köz-

Kedves Postás Dolgozó!

Mit mond a biztos a járási hivatalokról?

A Debreceni Postaigazgatóság Postaforralmi ellenőrzési osztályán örömmel olvastuk a Postás Dolgozó 1980. 1. számában megjelent „Látogatásban Győr-Sopron megyében” c. cikket, amely a járási hivatali rendszer feladataival foglalkozik.

A szakszervezeti sajtó ismételt olyan időszéri kérdéssel foglalkozott a fenti cikkben, amely hosszabb ideje egymással ellentétes nézetek és vélemények forrása. A feladatot eltérő módon oldották meg az igazgatóságok az elmúlt évek során. A Debreceni Postaigazgatóság is kialakította a járási hivatali rendszert, de az a feladatok szűkebb körére terjed csak ki, nem úgy, mint a cikkben ismertetett megyében. De még ez a korlátozottabb lehetőség is elősegítette a munkaügyi feladatok jobb ellátását, a szakmai és szakszervezeti szervek fokozottabb együttműködését.

A járási hivatali rendszerrel kapcsolatban az elmúlt évek során több alkalommal foglalkozott a felsőbb postai vezetés is. A vitában postai, munkaügyi érdekek és szakszervezeti elvek csapnak össze. Legutóbb a postaigazgatóságok ügyrendjének összeállítása során került napirendre a téma.

Az eddigi viták eredményeként, de döntően a gyakorlati élet tapasztalatainak alapján megállapítható, hogy a járási hivatali rendszernek a postán van létjogosultsága. A járási hivatali rendszer már eddig is olyan feladatokat oldott meg, amelyeket más formában aligha lehetett volna végrehajtani. Eppen ezért célszerűnek tartom, hogy a szakszervezeti szervek — így a sajtó is — előmozdítsák, hogy a járási hivatali rendszer ne csak kísérleti jelleggel működjön, hanem tényleg és szervezeten, a vezérigazgatóság végleges döntése alapján is segítse a postai és szakszervezeti feladatokat minél jobb ellátását.

A posta jelenlegi széttagolt szervezetét figyelembe véve egyedül a járási hivatali rendszerben látom, azt a lehetőséget, hogy a munkáltatói jogok, a szakszervezeti jogosultságok a legegységesebb rendszert alkossák. Lényegében a kishivatal-vezetői munkakörök kivételével, a járási hivatali rendszer

valamennyi kérdéssel képes megbirkózni, és eredményesen meg tudja oldani a munkaügyi, valamint a szakszervezeti feladatokat.

A cikkben megjelent egyetlen megjegyzéssel kapcsolatban azonban véleményem eltér a nyilatkozatot adó vezetőktől. A cikkből az csendül ki, hogy a kishivatalok munkájának megítélése tárgyilagossá vált a járási hivatali rendszer keretében, mert az értékelés nem kizárólag a területi biztosok okmányszemléletén múlik. Úgy vélem, hogy régebben régen elmúlt az az idő, amikor a területi biztos csak a kezelési okiratok vezetésének kérdéseivel foglalkozott az ellenőrzések keretében. Kétségtelen, hogy a területi biztos munkája eléggé körülhatárolt és kezelési ut-

Mi még „kurbliztunk”

Remélve, hogy kapcsolatunk a jövőben sem szakad meg volt munkahelyünkkel, szeretnék ezúton nyugdíjas társaim nevében is köszönetet mondani Tatabánya 1. postahivatal dolgozóinak, szakszervezeti bizottságának, elsősorban *Játékos Rózsa* szaktársnőnek, valamint a hivatal pártbiztosának és vezetőjének a rólunk való gondoskodásért.

Az egész év folyamán éreztük, hogy nem hagyunk el minket, hiszen kirándulásra, színházlátogatásra is meghívtak. A legnagyobb élményt azonban az év vége felé rendezett nyugdíjas-találkozó nyújtotta. A hivatal vezetője megmutatta az új távbeszélőközpontot is. Ez a korszerű berendezés mindnyájunk csodálatát kivívta. Mi igazán össze tudjuk hasonlítani a fejlődést a régi-vel szemben, hiszen legutóbbunk még „kurbliztunk”. A baráti összejövetel jó hangulatban sokáig elhúzódot. A nótázás és a zene mellett még többen táncra is perdültek, nem törődve a fájós lábakkal. E találkozások emlékét sokáig megőriztük, gyakran felidézzük magunkban és szűkebb társaságunkban is.

Cseh Károly
ny. postafőfelügyelő

klubnapok előadói lettünk. Ebben az utolsó félévben nem jártunk be, mivel betegségem az ágyhoz köt.

— Gyarmath Livia postás filmet készített rólunk, nyugdíjasokról a Művelődési Központban. Minket is felkérték szereplésre. Erzsikém énekszámával tűnt ki benne. A film, amelynek címe „Tisztelt Cím!”, külföldön nagydíjat nyert.

— Nem volna teljes a jelen, ha azt a sok örömet, amelyet mint műkedvelő a színpadon átéltem, elfelejtene.

— Mit mondhatnék még? Talán csak annyit, hogy van, aki a bortól mámorosodik meg, van, aki a napfénytől, más a túlradó örömfől; engem a művészet tesz mámorossá. Vallom, hogy az ember akkor a legigazabb, amikor játszik. Én játszotam. Életem alatt csak játszottam: munkahelyemen postást, a színpadon színházadist. Kíváncsi voltam volna-e ennél többet az életről?

Lejegyezte: **Halmi Ida**
Szomorú hírrel zárjuk sorainkat. Ripontalanynak életének utolsó, legfájdalmasabb felvonását is eljátszott; már nem olvashatta el a róla szóló írást. Öszintén kívánjuk: Nyugodjék békességben!

sításokban, egyéb ellenőrzési rendelkezésekben aprólékosan szabályozott tevékenység, mégis úgy vélem, hogy a területi biztosok nélkülözhetetlen, emellett megfeszített munkát végeznek akkor, amikor a kezdő és szakképzetlen vezetőket oktatják, a hivatalvezetői teendők minél jobb ellátásáról gondoskodnak.

Ennek érzékeltetésére elegendő itt utalnom arra, hogy éppen a területi biztosok szorgalmazták az elmúlt évek során a kézbesítők hetenkénti pihenőnapjának megoldását; vagy jelenleg folyik a kishivatal-vezetők részére kiadandó kézikönyv készítésének felülvizsgálata.

Hasonló témájú, a postás dolgozók szélesebb rétegét érintő cikkeket a jövőben is szívesen olvasunk.

Dr. Kovács József

(Örömmel olvastuk cikkünk visszhangját, s a közleményünkől eltérő véleményét is tartalmazó levelet abban a reményben hozzuk nyilvánosságra, hogy ez másokat is álláspontjának kifejtésére késztet, segítve e sorokat érintő kérdéskör megnyugtató megoldását. Szerk.)

A rendkívül jól sikerült nyugdíjas-találkozó kellemes emléke késztet arra, hogy tollat ragadjak. Egyrészt azért, hogy köszönetet mondjak Nyíregyháza 1. postahivatal két hírlapos brigádjának a kedves meghívásért, a kifogástalan vendéglátásért és a gondos rendezésért, másrészt azért, hogy felhívjam nyugdíjastársaim figyelmét arra, hogy az újra megnyitott művelődési házban postás nyugdíjas klubunk részére is fenntartottak egy szobát. A klub programját közösen állítjuk össze, úgy, hogy mindenki megtalálhassa az ízlésének, érdeklődési körének megfelelő szórakozást. Több alkalom nyílik a találkozásra és a volt munkahelyünkkel, munkatársainkkal való kapcsolat tartására. Örömmel jövőnk, mert úgy érezzük, szívesen látott vendégek vagyunk.

Farkas Ferencné
ny. postafőellenőr

Születni kell hozzá

Nagy gondja a társadalomnak a munkájukkal szemben sokak által tanúsított közönyösség, nemtörődömség, a hanyaveti magatartás. A tapasztalatok szerint az adminisztratív intézkedéseknek ez ellen vajmi kevés eredményük van, a nevelés pedig hosszú folyamat. Hatása csak a távolabbi jövőben mutatkozik meg.

Már régóta figyelemmel kísérem a postások fáradságos munkáját. Nemcsak azért tartom nehéz feladatnak, mert súlyos táskát cipelnék, s nap mint nap rengeteg lépcsőt járnak meg, hanem azért is, mert igen sok különféle emberrel találkozunk, megannyi tulajdonsággal. Mint a példa is mutatja, nagyon jól alkalmazkodnak a körülményekhez, a postásokat a mi környezetünkön nagyon szeretik és megbecsülik. Ez hivatást, mégpedig nem is alkármilyen. Nehéz munka, amelyre születni kell, amelyet csak szívvel lehet ellátni úgy, ahogy ezt a mi körzetünkben is tesszük. Köszönet érte.

Papp András

Budapest,
XII., Hajnóczy József u. 10.

Szokatlan történet

Kecskeméten jártam-keltemben feltűnően sok dicséretet hallottam az 5-ös kézbesítőjárás kézbesítőjéről. Szokatlan dolog ez manapság, ezért — és azért is, mert arra a kérdésre: — „Ki az az aranyos?” mindig „Fogalmam sincs” választ kényszerültem adni — utánanéztem a dicséretfolyam forrásának.

Annyira érdekes esetre leltem, hogy érdemesnek látszik közzétenni. Elgondolkozhatnak rajta a posta és a társadalom különböző területének dolgozói és vezetői egyaránt.

Zámbo Erzsébet az elmúlt év nyarán kapta meg azt a kézbesítői beosztást. Mint vezetői mondták: kiero-szalkolta. Némi tépelődés után úgy vélték, engedni kell az erőszaknak, mert az felelt meg a különböző súlyú — egyéni, kiscsoportos és társadalmi — érdekeknek egyaránt.

Erzsike Budapesten a Postaforgalmi Szakközépiskolában érettségizett. Mint rendszeres helyettes nálam is megfordult képzésen, s kitűnő tanulónak bizonyult. Így került Kecskemétre, s ott a hivatal káderfejlesztési terében is számoltak vele. Kiosztó-leszámolóként dolgozott évekig, mire tisztí tanfolyam előkészítőjére került azzal, hogy a tanfolyam elvégzése után főpénztárosi beosztást kap. Ott következett be a változás, aminek miertjére tőle kaptam választ.

— Kiosztó-leszámoló munkaköröm váltóműszakos volt. Nem szerettem. Korán keltem, későn értem haza. Különösen későn, ha egyik-másik kézbesítő szaktárs — megelégedve magáról és az előírásokról — késve jelentkezett leszámolásra. Kérdőre vonások esetén nem egyszer megkaptam: „Könnyen beszél az, aki itt bent ül a fenekén! Próbálna meg egyszer kézbesíteni! Majd megtudná. Jönni-menni, strapálni. Az a valami!”

— Megpróbáltam. Csaknem egy éve teszem a dolgom. Olyan járásban, amelyből elődeim szinte rendszeresen késve jártak leszámolni. Járásom lakosságának megítélése szerint jól és főleg megelégedésükre dolgozom. Nemcsak a magán-, hanem a jogi személyek megbecsülését is érzem. Új-

évek példál az Aranyhalmok Szálloda igazgatója, dolgozóinak karéjában, ünnepek keretében között nyújtotta át a részemre készített és postás emblémával díszített tortát.

— Magam is elégedett vagyok munkakörömmel, beosztásommal és jövődellemmel. A szabályok alapos ismeretében is bensőséges háttérismeret birtokában — egyelőre mondhatom — könnyűszerrel végzem egyműszakos munkámat. Időben és pontosan leszámolok. Utánam nem kell senkinek keresgélne. Úgy érzem, munkámat megbecsülik a felek, munkatársaim és vezetőim egyaránt. Ez is boldogít.

— Meddig szándékozik ebben a munkakörben dolgozni?

— Eddig eszembe sem jutott ezen gondolkodni. Mindenesetre a becsúgy-mellett bennem is munkálkodik az önérdék, ami mindannyiunk cselekvését befolyásolja. Nincs igazam?

— Ki tudja?

Kérdése mellé sok más kérdést is feltehetnénk, melyeknek egyikére-másikára a szokatlan történet maga is válaszul szolgál.

Ambrus László

EVOLÚCIO

Haraszi Alfréd metszete

HÍREK

SZEKESFEHÉRVÁR 1 postahivatal Május 1 brigádja a hivatal dolgozóinak részvételével jól sikerült utófarsangot rendezett.

POSTÁS-BALT rendeztek február és március folyamán Győrött, Békéscsabán és Szombathelyen.

MISKOLC 1 postahivatalban összehívták azokat a fiatalokat, akik egy éven belül kerültek munkahelyükre. A hivatal gazdasági és társadalmi vezetővel folytatott eszmecsere a hivatal munkájába és légkörébe való beilleszkedésüket segíti.

Elkészül-e idejében a „harmincötezres” program?

A távbeszélő-szolgálat legjelentősebb feladata a kormány által jóváhagyott, 45 000 terven felüli állomás felszerelése, s az ehhez kapcsolódó átkérő- és előfizetői kábelhálózat kiépítése. A terven felüli szerelésekkel együtt összesen 52 000 várakozó juthat telefonhoz, közülük 30 200-an Budapesten. Az idei év lesz az első, amelyben a várakozók száma csökkenni fog.

Mindezt a közelmúltban olvashattuk lapunk hasábjain, a gazdasági és társadalmi aktiváknak a posta előtt álló feladatokról megrendezett tanácskozásról szóló beszámolóban. Tekintélyes program, amelyet akár úgy is megfogalmazhatnánk: Budapest naponta száz új telefonkészüléket kapcsolt be a hálózatra. Ez a feszített munka nagyfokú készséget, felkészültséget igényel. Vagyis: arra van szükség, hogy mindenki, akinek feladatai a távbeszélő-hálózat bővítésével összefüggnek, mindent elkövessen a cél elérésére. Elkészül-e időben a „harmincötezres” program? — ezzel a kérdéssel fordultunk azokhoz, akiknek munkája ebben az esztendőben megméretik, és — remélhetőleg — nem találta-tik könnyűnek.

Nem csúszhatnak a határidők

— László Lajos, a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság helyettes vezetője így kezdi a beszélgetést:

— A „harmincötezres” program megvalósításának előkészítéséhez már az elmúlt év szeptemberében hozzákezd-tünk. Az előrelátásra, a körültekintésre azért is szükség volt, mert az idei tisztasza-porulat-terv végrehajtása lényegesen meghaladja az üzemi-vel lehetőségeit, ezért részletes fölmérést készítettünk a teljesítés feltételeiről. Összeállítá-sunkban azt is meghatároztuk, hogy melyik központ területén hány új állomást kell bekapcsolni az első, a második, a harmadik, illetve a negyedik negyedévben.

A Budapesti Távbeszélő Igazgatóság — az előkészítés során — rendezte a konténer-központok fejlesztési kérdéseit, elkészítette a központok telepíté-sének és a hálózat építésének kivitelezési terveit, megkötötte a gyártókkal és a kivitelezőkkel a szükséges szerződéseket, soron kívül végrehajtotta a közművezetéseket.

— Persze, nemcsak „papír-munkát” végeztünk — fűzi hozzá László Lajos —, hanem a tavalyi rekonstrukciós feladatok elvégzése mellett a „harmincötezres” programhoz tartozó hálózatok kiépítését is elkezdtük. Ütemesen haladnak a Belváros és az Újpest központ bővítési munkálatai.

A terven felüli fejlesztési programhoz kapcsolódva, elkészült a konténertelepítés logikai hálótérve és megvalósítási hálódigramja. A program mellett az idén hat darab PAM-központ üzembe helyezése is szerepel a tervben; a megvalósításhoz a csatlakozó főközponti szerelvények, helyiségek, az összekötő és a kime-

nő hálózat elkészítésére is szükség van, melynek programját ugyancsak részleteiben kidolgoztuk.

A végrehajtás sikeréhez hozzá kell járulnia a Belváros- és az Újpest-központ egyen-ként tizenegyezres kapacitás-bővítésének, illetve a konté-nermezők határidőre való ki-vitelezésének és üzembe helyezésének is.

— A „harmincötezres” program mennyiségi megvalósítása mellett — mondja végzetül László Lajos — kiemelt feladatunk az üzembiztonság és a szolgáltatás minőségének szinten tartása, illetve emelése. Az idei program rendkívül feszített, igazgatóságunk törté-netében ekkora feladat megvalósítására még nem volt példa, ezért mind a fejlesztési, mind az üzemi ágazat összehangolt, alapos munkáját igényli, különös tekintettel a kivitelezési határidők megtartására. Nem csúszhatnak a határidők, mert a maximális kapacitásleltés miatt az el-maradások már nem hozhatók be az esztendő végéig.

Mindez azt bizonyítja, hogy az igazgatóságra is komoly feladatok hárulnak a célok megvalósításában. Alapkérdésünkre az igazgatóhelyettes — nemcsak hivatalból — derűlátóan válaszol:

— Időben elkészítjük a „harmincötezres” programot, hiszen kormányzatunk ezt a feladatot szabta ki a részünkre, s bár igen nagy mennyiségű többletmunkát igényel a postától, teljes mértékben egyetértünk vele. Tisztában vagyunk azzal, hogy amit csinálunk, nemcsak szakmai, hanem politikai munka is, és azt is jól tudjuk, ha mielőbb sikerül utolérnünk önmagunkat, akkor a mostani feszített munka kamatozni fog.

Munkaverseny, külső segítséggel

Ha valaki futólag átlapozza a Budapesti Távbeszélő Igazgatóságnak a munkával összefüggő terveit, előterjesztéseit, fölméréseit, első pillantásra megállapíthatja: mennyi többletmunkát igényel mindez a dolgozóktól. A már bevezetben is idézett gazdasági és társadalmi aktivatanácskozáson is megállapították mindent. „A vidéki kábel-szerelő-komoly felrendelést Budapestre a szakszervezet tudomásul veszi de felhívja a szakma figyelmét arra, hogy a kiemelt bérézéshez párosulnia kell a megfelelő teljesítménynek; fokozni kell e területen a munkaidőalap kihasználását” — olvasható a tanácskozásról írt beszámolóban lapunk hasábjain. Dr. Szarka György iszt-titkár e szavakhoz kapcsolódik:

—Kezdetől fogva figyelemmel kísérjük a program megvalósulását, és természetesen támogatjuk is. Valamennyi társadalmi szervezet kiemelt feladatként kezeli a „harmincötezres” programot, a párt-szervezet cselekvési programjának is egyik sarkalatos pontja a mozgósítás és a tudatosítás. Jól tudjuk, hogy igen sok túlórá-t is igényel a program, ezért hívtuk föl a gazdasági

vezetők figyelmét a megfelelő bérézésre és a munkaidőalap jobb kihasználására. Brigádvézetőjéi értekezleten kétszázhusz munkacsoport szántz küldötte is egyhangúlag egyetértett a célokkal, és pótvállalásaik zöme is a program teljesítésére irányul. A brigádok ezt a munkát összekapcsolták a munkaversennyel, csatlakozván a Sziklai-brigád fölhívásához, és egy-egy alkalommal a szabad szombaton végezték munkáért járó bérüket gyermekintézmények javára ajánlják föl.

A tervekben nemcsak túlórákról olvashatunk — az igazgatóság önértékeléséből több mint huszonkétezer készüléket szerelt föl, ennek egyharmadát túlórában —, hanem arról is, hogy milyen külső segítséget kell igénybe venni. Az év első kilenc hónapjában ezer készüléket tanulók szerelnek föl, kerekén kétezret pedig a második félévben vidéki igazgatóságokról fölrendelt szakemberek.

— A létszámhelyzetről szólva — fűzi hozzá dr. Szarka György — a teljes munkaidőben foglalkoztatott dolgozók átlagos állományi létszámát tavaly százezerenöt emberrel terveztük növelni, figyelembe

véve a hibaelhárítás és a fenntartási feladatokat, valamint a „harmincötezres” program igényeit. A tervünk csaknem teljes egészében meg is valósult, de még így is szükségünk van a külső erők bevonására. Eppen ezért az oktatási intézményekkel közvetlen kapcsolatot építettünk ki, két szakkö-zépisiskolával és szakmunkás-képző intézettel együttműködési megállapodást kötöttünk.

A Budapesti Távbeszélő Igazgatóság dolgozói csatlakoztak a munkaversenyekhez, növekedett a brigádmozgalom

szervezettsége is, teljesítették a Kiváló Igazgatóság pályázat feltételeit. Az elmúlt évhez hasonlóan az idén a munkaversenyben részt vevő dolgozók, a szocialista brigádok tagjai továbbra is fokozottan igyekeznek az évi feladatokat végrehajtani, vállalásaik a takarékoságra, a technológiai fegyelem megtartására, a munkafegyelem javítására irányulnak.

— Úgy véljük — mondja végzetül dr. Szarka György —, mindez valóban jó alapot nyújt arra, hogy a „harmincötezres” program időben és megfelelő minőségben befejeződhessen.

Nyolc év munkája az idén

A többletfeladatoknak csaknem egyharmad része, összesen tízezer állomás felszerelése hárul a Ferenc központra. Nem csekély tehát Lubi Béláné üzemvezető feladata sem.

— Hálódigramos program-tervet készítettünk — fejtegeti az előkészítőket —, ennek alapján napra készen tudjuk, hogy mikor hol tartunk. Ez a terv munkafázisonként mindent tartalmaz, a forgalmi előkészítéstől az anyagbiztosításon keresztül a szerelési határidőig egyaránt. És ezt a programot meg is kell tartanunk, mert nem csúszhatunk át az „ötödik negyedévre”. Az első három hónap tapasztalatai kedvezők: leszűrhetjük a következtetést: nem lesznek csúszások, ha a beruházások jól és időben megvalósulnak.

A Ferenc központ is igénybe vesz vidéki segítséget: a Miskolci Postaigazgatóság dolgozói működnek közre a szerelésekben.

— Rendkívül szép munkát végeznék — dicseri a miskolciakat Lubi Béláné —, ilyen precíz munkát már régen láttunk.

Az idei feladatok nagyságát jól jelzi, hogy egyetlen esztendő alatt a forgalmi szakterületnek nyolc, a hálózati-nak pedig három-négy évi munkáját kell elvégezni. Szerencsére a dolgozók megértették a feladatok fontosságát; a terv teljesítéséhez nagymértékben hozzájárult az, hogy 1979-ben előre szerelték, méghozzá nem is akárhogyan. Október végén 181, december végén már 1470 volt a tiszta szaporulat; 1979 utolsó másfél hónapja tehát a „főpróba” ideje volt.

A már korábban többször is említett gazdasági és társadalmi aktiván kifejtették: ez a „harmincötezres” program megvalósíthatatlan volna a konténerközpontok nélkül. Tavaly a Ferenc központ próbálta ki a prototípust; az idén ötöt állítanak üzembe, ebből az első — a Kőbánya-II — már működik is. Az igazgatóságnak és természetesen a Fe-

renc központnak is jó a kapcsolata a BHG-val — már rég volt erre példa! —, előrehozták a csepeli konténer szerelését, a gyár már szállítja is a berendezést.

— A legnagyobb problémánk az — fűzi hozzá Lubi Béláné —, hogy a költségvállalói nyilatkozatok lassan érkeznek vissza, lassan fizetik be a belépési összeget, így a szerelési lapokat nem tudjuk előre elkészíteni. Ez a tény egyébként az év elején kisebb döccenőket okozott, de most már van annyi nyilatkozatunk, hogy folyamatosan szerelhessünk.

A Ferenc központiak véleménye: a program csak akkor teljesíthető, ha nagyon figyelmesen, minden munkamenetet alaposan megszervezve és előkészítve dolgoznak. Munkabiztonságot hoztak létre azokból a dolgozókból, akik irányítanak, szerveznek — akik a termelés mozgatórugói.

— Központunk különleges adottsága — magyarázza Lubi Béláné —, hogy nemcsak ezt a programot kell végrehajtannunk, a szokásos üzemi feladatok is ránk várnak. Hozzánk tartozik a nemzetközi vásár területe, és az idén nemcsak a két BNV lesz, hanem a mezőgazdasági kiállítás is, így ez sok többletfeladatot ró ránk. A létrehozott új osztályunk dolga az átkérőkábelek helyett építendő mikro PCM berendezések átvétele és üzembe helyezése. Az új technikának az esztendő végén kell üzembe állnia, többek között az Újpest-, a Lágymányos-, Ferenc-, József és Krisztina-központok között terem majd kapcsolatot. Jól tudjuk: ha ez nem készül el, a felszerelt állomások nem kapcsolhatók be a forgalomba. S végül, visszatérve a „harmincötezres” programra, eddig ellátatlan területeken, lakótelepeken dolgozunk, a konténerközpontokat nemcsak a tiszta szaporulatot kell elérnünk, hanem a mellékközpontok forgalmának rendezésére is szükség van.

Előszerelek a harmadik negyedévben

Hasonló méretű munkák várnak a Lipót központra is, hiszen az Újpest-központ területén tizenegyezres bővítés várható, és el kell készíteniük a konténerirányokat, valamint egyéb műszaki feladatokat is végre kell hajtaniuk.

Jó együttműködés alakult ki a posta beruházó szervei, a Budapesti Távbeszélő Igazga-

tóság, a BHG és üzemünk között — kezdi Bárány Dezső üzemvezető —, ez a biztosítéka annak, hogy a „harmincötezres” program időben megvalósuljon. A tiszta szaporulat kilencezer-négyszáz állomás, ebből háromezeregyezret szerelünk föl saját erőből, a többi a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság más, kisebb fel-

adatokkal ellátott üzemének, a tanműhelynek és a vidéki igazgatóságoknak a segítségével készítjük el. Mindehhez a fel-tételeket üzemünk időben megteremtette, illetve megte-remti.

Természetesen a Lipót köz-pontban is elkészítették a terv-et, a szerelési területekre le-bontva, így ők is napra készen figyelemmel tudják kísérni a végrehajtást, az esetleges le-maradásokat pedig időben azonnal pótolni tudják.

Kollektívánk úgy látja — folytatja a gondolatot Bárány Dezső —, hogy a prog-

ram végrehajtható, és tudják, hogy végre is kell hajtani. A negyedik negyedévre előirány-zott munkák egy részét előre-hoztuk a másodikra, méghozzá a dolgozók javaslatára: Újpest városközpontjában állomáso-kat szerelni fogunk. Ezenkívül lesznek előszerelek is, mint-egy kétezer ötszáz állomást fo-gunk, főként a vidéki igazga-tóságok segítségével a harma-dik negyedévben előre felsze-relni, ám ezeknek a készülé-keknek a bekapcsolása csak az év utolsó három hónapjában várható, amikor a központbő-vítést is befejeztük.

Soron következő feladatok... Megbeszélést tart az Ericsson brigád

Az üzembiztonság is fontos

A Ferenc központ crossbar-csoportjára ebben az esztendőben minden korábbinál na-gyobb feladatok hárulnak. A csoport Ericsson szocialista brigádjának vezetője, Kádár Gyula így kezdi a beszélge-tést:

— Miniszterünk, Pullai Árpád is kifejtette: a program megvalósíthatatlan volna kon-ténerek nélkül. Azért mondom ezt, mert a programnak ez a része itt, nálunk kezdett ki-alakulni. A brigád az első pil-lanatától kezdve foglalkozik a konténerekkel, a hibákról, tapasz-talatainkról folyamatosan tájékoztattuk a gyárat. A konstrukción észrevételeink alapján nagyobb változtatáso-kat kellett végrehajtani, de ez-zel ötmillió forint értékű meg-takarítás is lehetővé vált, és csökkent a berendezés bonyo-lultsága.

A január 1. óta tizenhárom tagú brigád a konténereken kívül az ARC-telepítésekkel, a negyven Nikola Tesla és az ötven BHG típusú vonalkon-centrátor szerelésével is fog-lalkozik. Mindez sok többlet-munkát jelent; a munkaver-seny keretében tett vállalá-saink zöme erre irányult. Az új mellett ugyanis a meg-le-vőt sem szabad elhanyagol-ni: az üzembiztonság leg-alább olyan fontos, mint a szaporulat.

— Mindenki nagyon jól tudja, hogy a ránk rótt feladatokat végre kell hajtannunk — mondja Kádár Gyula. — Jól összeformált brigád vagyunk, s bár van egy kis morgolódás, mindenki meg-érti, hogy miért van szükség a többletmunkára. Végso soron semki sem ellenkezik, megvan a túlórákeretünk; sokszor kora reggel kezdünk, s csak késő este jutunk haza. Nyugodt lelkiismerettel kijelentem, hogy a „harmincöt-ezres” program elkészül, le-küzdjük a különböző akadá-

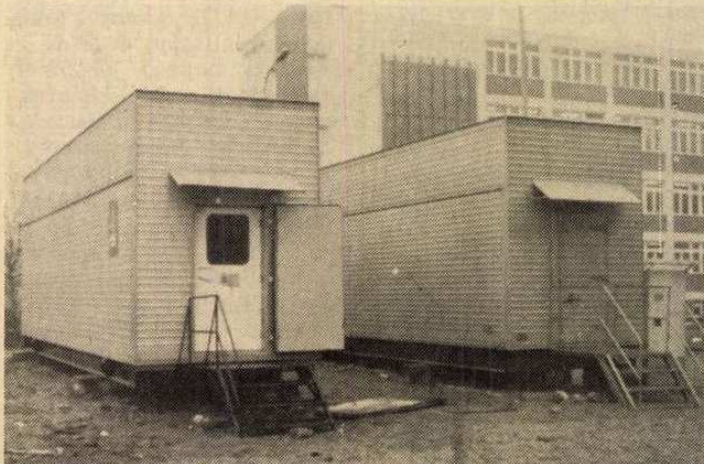
lyokat. Közös gondolkodunk, még a prototípusokkal kapcsolatos gondokat is meg-oldjuk. A Nikola Teslákat például kicsit nyersen vették át, az alközponti üzem dolgozóival közösen azonban a dokumentációs és az egyéb nehézségeket leküzdöttük.

A munka más vonatkozá-saiban is jó az együttműkö-dés, segítik egymást a dolgo-zók, és ehhez nagymértékben hozzájárul az is, hogy szinte mindenki egyformán jól ismeri a teljes munkafolyama-tot. Az emberek tehát nem-csak a saját feladataikkal vannak tisztában, azt is tud-ják, hogy az általuk elvég-zett munka miképpen kap-csolódik a teljes folyamatba.

A konténerek egyébként megkönnyítik a munkánkat — fűzi hozzá Kádár Gyula —, kellemes, jó tulajdonsá-gokkal rendelkeznek, különö-sen a konstrukciós változta-tások következtében. Azt per-sze az idő dönti majd el, hogy miképpen bírják az üzemelést, a megterhelést, de azt hiszem, a saját tapasztalataink alapján akár dicser-ni tudom. Megvan az az elő-nyük, hogy mozgathatók, át-helyezhetők, a mobilitásuk tehát azt jelenti, hogy gyorsan, nagy kapacitással és véle-ményem szerint megbízható hálózat hozható létre. Össze-gezve: nemcsak kell, hogy a „harmincötezres” program megvalósuljon, hanem meg is fog valósulni. Nagyon jól érez-zük mindennek a szükséges-ségét. Amióta, mintegy húsz esztendője, a postánál dolgo-zom, ilyen nagy mennyiségű munkára még nem volt pél-da, de valamennyi brigádtár-sam azzal is tisztában van, hogy egy esztendői feszített munka gyümölcse nemcsak az lesz, hogy talán kevesebben szídják majd a postát, hanem az is, hogy a továbbiakban szervezettebbé tudjuk tenni a munkánkat.

Úgy véljük, semmiféle következtetés, „kitekintés”, ösz-szegezés nem szükséges. Annyi azonban mindenképpen ide kívánczik még, amit Pullai Árpád, közlekedés- és posta-ügyi miniszter mondott el a már többször is említett gaz-dasági és társadalmi aktivatanácskozáson:

— A posta legnagyobb feladata ebben az évben az 52 000 telefonállomás felszerelése. Ezt végre kell hajtani, hi-szen ezen múlik a posta hitele. A kormány megadta hozzá a lehetőségeket. Nincs magyarázat, amely a postát felmenté-né e kötelezettsége alól. Nagy figyelemre és pontosságra van tehát szükség, minden postás dolgozó részéről.

Konténerközpontok Kőbányán

Gyulay Zoltán

Játsszunk együtt eszperantó nyelven!

Különös kis társasággal ismerkedtem meg a napokban a Postás Művelődési Központban. Különösnek mondom, pedig nem különleges emberek ők, legtöbbször olyan, mint a többi más postás. Talán csak annyiban mások, hogy kicsit még kedvesebbek, barátságosabbak, és szokatlanul lelkesek. Hogy miért lelkesednek, azt nehéz volna pontos és nagy szavak nélkül kifejezni. Inkább csak annyit mondom, hogy mindez lelkesíti őket, amit az eszperantómozgalom, a nemzetközi nyelv jelent, jelenthetne a világ népeinek.

Szokásos kéthetenkénti összejöveteleikre fél órával előbb érkeztek, így beszélgettünk meg **Bardócz Erikával**, az Értékcikk Hivatal dolgozójával, aki egyben a Magyar Eszperantó Szövetség Postás Szakbizottságának és a művelődési központban működő csoportnak a titkára. Hiába érkezünk korábban, a kör tagjai közül néhányan már megérkeztek. Aztán sorra érkeztek a többiek is. Vidáman köszöntötték egymást közös nyelvükön, és csak akkor fordították magyarrá a szót, amikor jó estétel válaszoltam.

Mindenekelőtt arra hívták fel a figyelmem, hogy ők nem egy nyelvtanfolyam hallgatói, hanem egy mozgalom tagjai. Az Eszperantó Világ-szövetséghez tartoznak, amelynek 92 országban van tagszervezete, illetve delegátusa és 26 szakmai nemzetközi szervezet tartozik hozzá. Egyik ilyen szervezet a postás, amelyet nálunk a Magyar Eszperantó Világ-szövetség Postás Szakbizottsága képvisel. Szakcsoportok működnek Kecskeméten, a Bács-Kiskun megyei Távföldi Üzemnél és Mezőkövesden, ahol rádióamatőr-csoport alakult.

A mi csoportunk már vagy 20 éves — magyarázza **Bardócz Erika**. Az első nyelvtanár a nemzetközi hírű **Baghy Gyula** volt, akinek a felesége postásként dolgozott, az ő révén került kapcsolatba velük. Ma **Sallai Antal** a szakosztályunk elnöke.

Csinos, idős, ősz ember köszönt ránk, **Fajsi Károly** oktató.

— Ő az Eszperantó Világ-szövetség könyv- és könyvtáros szakdelegátusa — mutatják be. — Bármilyen könyvszakügyben fordulnak hozzá, bármely országból, választás a kérdésekre. Nemzetközi hírű könyvtára van, 4000 eszperantó nyelvű könyve, sok ezer folyóirata.

— A kenyérem javát én is a postán fogyasztottam el — mondja —, több különböző beosztásban dolgoztam, de talán a mostani megbízatásom a legszebb.

— Nagyon hálásak vagyunk a Karcsi bácsinak — mondja egy kislány, nemcsak a lakását bocsátotta rendelkezésünkre, hogy ott tanuljunk a nyelvet, hanem a könyvtárból is kölcsönözhetünk.

Juhász Margit és testvére **Éva** az anyaghivatal dolgozói, mindketten Karcsi bácsi lakásán tanultak.

— Akkor nyolcan ismerkedtünk az eszperantóval. Mint családban, mennyeztetig érő könyvespolcok között tartotta az órákat.

— Nem itt a házban tartanak nyelvtanfolyamot?

— De igen, ha van elég jelentkező. Ha nincs, akkor nem kifizetődő, akkor magunk oldjuk meg az oktatást. Nincs olyan kevés jelentkező, hogy Karcsi bácsinak ne lenne érdemes tanítani.

— Én még Baghy tanár úr hatására kezdtem tanulni a nyelvet, az ő személyes varázsa vonzott ide — mondja **Podani János**, a bélyeggyűjtő. — Azóta is a kör tagja maradtam. **Sárosi Mihály** nyugdíjas színész, már több mint 80 éves, de még tag, igaz, már nem jár be, de olvassa a folyóiratainkat, üdvözlőlapokat küldünk egymásnak.

— Gyűjteményem három részből áll. A világon eddig egy 28–30 eszperantó témájú bélyeg jelent meg, főleg az európai országokban és Brazíliában. Ugy gondoltam, ez kevés, ezért elkezdtem gyűjteni azoknak az írónak, költőnek a bélyegeit, akiknek a műveit eszperantóul kiadták. Így az eszperantó motívumnak igencsak kitágultak a határai.

— Természetesen az eszperantó vonatkozású bélyegzések sem maradtak ki a gyűjteményemből. Az első 1918-ban használták Budapesten. Ezzel a gyűjteményemmel bronzérmert nyertem. Rendszeresen veszek részt a kiállításokon. **Fajsi Károlynak** tavaly volt kiállítása. A gyermekirodalom eszperantó nyelven címmel. Ez a Lengyel Eszperantó Szövetség kérésére készült. Ugyanakkor eszperantó, mint a békére nevelés eszköze címmel szeminariumot is tartottak. A kiállítás eljuttat hazánkba is, például Csillebérre, Miskolcra, Főtra és több nagy városba. Sajnos, egyetlen postaszervénél sem mutatták be.

Naptár jár körbe az asztalok között, mindenki aláírja. Korábban kapta a csoport. A nemzetközi kapcsolatok ápolója **Máté Sándor**, a Ferenc Távföldi Üzem dolgozója.

— Tizenhét országból 31 eszperantistával levelezünk — mondja. Általában 3–4 levelet kapunk hetenként.

A legutóbbi hetekben kapott leveleket, ajándékokat mutatja meg. Egy fakigót húz elő egy hosszúkás borítékból. Középausztráliai sivatagból származik. Állítólag kőkorszaki eszközökkel munkálták meg. Erdemes egy pillantást vetni a borítékra, rajta 12 bélyeg és 4 különböző eszperantó levélzáró. Az egyik az a felirat. Atomenergia? Ne danton. A kérdést felesleges lefordítani, a válasz: Köszönöm, nem kérem.

Újabb „kincsek” kerülnek elő: A bolgár tengerpartról érkezett a csigaházakból készült nyakék. A bizánci stílusú bronz függő ugyancsak bulgáriából jött. A franciáktól térképet kaptak, Párizs metrő-és autóbushálózatát ábrázolója.

— A nyáron utazunk Párizsba. A Francia Ifjúsági Eszperantó szövetségnek írtunk, kértük a segítségüket. Válaszul kaptuk ezt, azonkívül szállodacímeket, sőt ingyen szállást is ajánlottak. Meghívót is küldtek az évi összejöveteleikre. Kaptunk levelet Madagaskárból, Japánból, Finnországból, Izlandból, Kubából, az USA-ból, Újzelandból, Brazíliából, is.

A múlt nyáron ötven voltunk Bulgáriában. Olyan gondoskodásban volt részünk, amelyet elképzelni sem tudunk; így csak az eszperantisták fogadják a külföldről érkezőt. Az egész utazást átfűtötte a baráti szeretet.

A munkahelyemen szakszervezeti bizalmi és brigádvezető vagyok. Javasoltam, hogy vegyük fel a kapcsolatot külföldi brigádokkal. Eddig egy svéd fémipari munkabrigáddal és egy olasz telefonközpontos brigáddal sikerült levelezést kezdeni. Rendszeres kapcsolatot alakítottunk ki több ország postás eszperantó csoportjával is.

Asztalunkon eszperantó nyelvű kiadványok folyóiratok hevernek. Közöttük az Interligilo, a nemzetközi postás szaklap. Egyik fedőlapján a Posta-vezérlésgazdagság épülete, másikon a miskolci tv-adó.

— Nemzetközi szerkesztőbizottság készíti a lapot, én is tagja vagyok magyarázza **Bardócz Erika**. Bár a szerkesztőség Szófiában van, az egyes számokat a tagországok postásai készítik el. Néhány lapot mi is összeállítottunk, 56 országba jutnak el ezek az újságok.

— Hány eszperantista van?

— Egyre több, csak nálunk 250 ezer tankönyvet adtak el. A testvér vasutas szervezet lét-

száma hamarosan eléri az ezret. Mi, sajnos, még 50 taggal sem dicsekedhetünk. Pedig szeretnénk, ha minél több postás bekapcsolódna a mozgalmunkba. Hogy arra is vállalkozunk, hogy egy-egy postaszervénél rendezünk kihelyezett tanfolyamot, ha vannak jelentkezők. Akit ez érdekel, **Bardócz Erikánál** jelentkezhet a 298—010 telefonszámon.

— Pillanatnyilag mennyi a csoport létszáma?

— Csoportunknak 45 tagja van, 70 százaléka postás. Kéthetenkénti összejöveteleink részben kötetlen foglalkozást tartunk. Ilyenkor gyakoroljuk a nyelvet, barátkozunk, beszélgetünk. A mai összejövetelünk címe: Játsszunk együtt eszperantó nyelven! Kötött programjainkhoz tartoznak az emlékestek, a diavetítéses útibeszámoló, a zenés délutánok.

Számos eszperantó rendezvény, találkozó van országunkban. Az ilyen összejöveteleken mi gondoskodunk az alkalmi postahivataltól, működéséről, az alkalmi bélyegzők tervezéséről és készítéséről, természetesen szakbizottsággal. Sokrétű, szép a mi életünk. Nagyon várjuk a postások jelentkezését.

Búcsúzóul egy kis jelvényt kaptam, a felirat annyit jelent rajta: Beszélék eszperantó nyelven. Ma még nem tűzhetem fel, de egyszer még használni fogom, mert igazuk van az eszperantistáknak, ha ők nem is mondták ki, béke csak akkor lesz a földön, ha a világ népei megismerik egymást.

Szirmai Mária

A ceglédi Járás Szakszervezeti Bizottság kollektívájába mély gyökeret vert annak felismerése, hogy társadalmunk szocialista fejlődésének elválaszthatatlan része, az emberek gondolkodásának, erkölcsi arculatának változása, műveltségének gyarapítása. Felismerték, hogy az életmód forrásánál a munkahelyen kívül a magánélet, a dolgozók szabad idejének tartalmassága tétele is jelentős tényező. Amikor azt tapasztalták, hogy a színjárat és a táncosport már nem tud újat adni, nevelni, mozgósítani, tapasztalatcserevel összekapcsolt természetjárás szerveztek. A kirándulások programját úgy állították össze, hogy a természet szépségei által nyújtott felüdülésen felül történelmi, képzőművészeti, társadalmi és gazdasági ismereteket is bővítsenek, látóköri szélesedjék.

A Ceglédi Postás Természetjárók Baráti Köre január 28-án ünnepelte az 50. jubileumi útját. „A közös utak egyre nagyobb családok formáltak a közösséget” — halljuk a beszámolóiból.

Első alkalommal egy hat személyből álló csoport vonatlat indult a Miskolc 1. postahivatalhoz, hogy kicséréljék tapasztalataikat. A szakmai megbeszélések után a

Könyvpárba jra készül a brigád

— Az egyik szemünk sír, a másik nevetett! — vágja rá kapásból a választ **Meszlényi Ferenc** az első kérdésre: hogyan fogadta a kollektíva a felkérést, nevezzenek a SZOT és a Magyar Rádió által közösen meghirdetett, Könyvpárba címmel indított országos szocialista brigádvételkedőre.

A nevetés persze, sokkal erősebb oldaluk az interjúra összegyűlt fiataloknak: **Balogh Lászlóné** brigádvezetőnek, helyettesének: **Burján Lászlónak**, valamint a „három Józsefnek”, vezetőiknek: **Kerekesnek**, **Krisztinnek**, **Nicknek**. Percenként csattan fel a hahota egy-egy spontán bemondásra, amit: „ezt nehogyzunk”, felkiáltás kíséri.

Az 1965-ben alakult, háromszor aranykoszorút nyert, még a harminc éves átlagéletkört sem elért Bányi Donát szocialista brigádja bizonyítja be, mit tud a szocialista országok irodalmáról, s ami ettől elválaszthatatlan: politikájáról, társadalmáról, reprezentatív és hétköznapi hőseiről, gondjairól, eredményeiről. Magyarán: szinte mindenről, ami a népi demokratikus államformára berendezkedett országok múltját, jelenét leginkább jellemzi.

— Hogy szervezik meg a felkészülést?

— Nincs könnyű dolgunk, hiszen folyamatos műszakban dolgozunk, s egyikünk kivételével valamennyien családosak is vagyunk — válaszolja a brigádvezető. — Ezért úgy oldottuk meg, hogy a 60 elővasandó könyvet — melyek megszerzésében, s az egyéb felkészülési feltételek megteremtésében egyaránt sok segítséget kapunk a szakszervezettől — felosztottuk nyolc tagú csapa-

— Mert bizonyosak vagyunk benne, hogy megnyerjük! — ríposztózik **Krisztin József**, majd az ismét kibővülő nevetés elcsendesülésével, komolyra fordítja a szót, s elmondják: nem lehetett, s nem is akarták visszautasítani a felkérést. Nem, mert, ha a mintegy 63 000 tagot számláló Postások Szakszervezete, annyira megbízik bennük, hogy rájuk bízák: millió hallgatóság előtt képviseljük a postás „színeket”, restelni való lett volna a húzódozás. Annál is inkább, mert a Könyvpárba-ban részt vevő, csak fizikai dolgozókból verbuválható csapatok mindegyike az ország valamelyik szakmai szakszervezetét képviseli.

Az 1979. november 14-én kezdődő első, s az 1980. október 15-én rendezendő utolsó forduló közt eltelt egy esztendő során 16 szakszervezet 16 szocialista brigádja bizonyítja be, mit tud a szocialista országok irodalmáról, s ami ettől elválaszthatatlan: politikájáról, társadalmáról, reprezentatív és hétköznapi hőseiről, gondjairól, eredményeiről. Magyarán: szinte mindenről, ami a népi demokratikus államformára berendezkedett országok múltját, jelenét leginkább jellemzi.

— Hogy szervezik meg a felkészülést?

— Nincs könnyű dolgunk, hiszen folyamatos műszakban dolgozunk, s egyikünk kivételével valamennyien családosak is vagyunk — válaszolja a brigádvezető. — Ezért úgy oldottuk meg, hogy a 60 elővasandó könyvet — melyek megszerzésében, s az egyéb felkészülési feltételek megteremtésében egyaránt sok segítséget kapunk a szakszervezettől — felosztottuk nyolc tagú csapa-

tunk között; a versenyzőkből csupán **Kovács József** és **Pázmány Péter** hiányzik jelenleg. A népi demokratikus országok klasszikus és modern, vers- és prózairodalmát egyaránt felölelő köteteket többnyire a hétvégeken olvassuk el, a valóban nem sok szabad időnkben. Pontosabban tanulmányozzuk, jegyzeteket készítünk róluk, s ezt a következő héten együtt megbeszéljük. Ezek a kis konzultációk nagyon sokat segítenek a felkészülésben, a memorizálásban. S azok a rádióban már elhangzott adások is, melyeket mind magánra rögzítettünk, s többször is meghallgatunk.

— Mikor, hol, kikkel mérkőzünk?

— A sorsolás szerint a Martfű Tisza Cípgyár Béke szocialista brigádjával április 30-án a Benczúr utcai Postás Művelődési Központ vadásztérmeben — egyenes adásban...

— ...aminek pusztá gondolatára kiver mindnyájunkat a hideg verejték — szól közbe **Burján László**. — Mert noha van már valamelyes rutinunk, amit a Tanácsköztársaság 60-ik évfordulójára rendezett vetélkedőn szereztünk, ez a „meccs” nagyobb tétre megy. Egyikünknek sem mindegy ugyanis, hogy több tízezer postás dolgozó nevében, több millió nyilvánosság előtt kihúzzuk-e magunkat — vagy leégünk...

— Igyekszünk persze, hogy az esetleges vereség se legyen nagyon dicstelen — jegyzi meg végül **Nick József**. — De akár írv, akár úgy sikerül, vesztesek semmiképpen nem leszünk. Hisz a felkészülés egy éve alatt megismerkedtünk olyan értékes 60 könyvvel, melyek gazdag tartalma bennünket is gazdagabbá tett.

— Simon —

set. Az életkörülmények javulása, a munkaidő csökkenése lehetővé tette a kedvezőbb szolgáltatási beosztást, s mindezek segítettek a szabad időnek művelődésre való felhasználását. A hivatal vezetői is segítik munkájukat azzal, hogy a szabadságot és a szabandó napot a kért időben engedélyezik az utazni vágyóknak.

Az utazások során mindig felkeresték a történelmi helyeket. Lerótták kegyeletüket a Mező Imre úti Munkásmozgalmi Pantheonban, tisztelegtek Kossuth Lajos sírjánál, koszorút helyeztek el Sárospatakon, megemlékezve a Rákóczi szabadságharc és a kurucfelkelések hőseiről. Kasán, ahol Rákóczi Ferenc nyugszik, a dóm falán helyezték el a koszorút. Aradon az 1848–49-es szabadságharc vértanúira, Segesváron Petőfi-re emlékeztek. Megkoszorúzták Tamási Áron sírmeletét, Pákozdon pedig a hatalmas kőobeliszket, mely a magyar honvédeknek Jellasics csapatai felett aratott 1848. szeptember 29-i győzelmét hirdeti. E történelmi helyek meglátogatására már előre felkészültek, s a csoport egy-egy tagja, az esetek többségében Gámon Rózsa mondott ünnepi beszédet.

Az Ismerd meg hazádat mozgalom jelszavát kiegészítették azzal, hogy „Ismerd meg más országok természeti szépségeit, népeinek kultúráját és szokásait”. Törökviszket támogatta az IBUSZ ceglédi irodájának vezetője, **Fodor Mészáros Pirok**, aki már a belföldi utazásokhoz is sok segítséget nyújtott tartalmas programok összeállításával. Mint visszatérő utasok az

IBUSZ-tól rendszeresen kaptak kedvezményt a csoportos utazásokhoz. A nyugdíjasoknak nyugdíjas kedvezményt adtak. Így indult el a természetjárók kollektívájá Jugo-szláviába és ezt követően Ausztriába, Olaszországba, Bulgáriába, Csehszlovákiába, a Szovjetunióba, Jaltába és a történelmi múltú Leningrádba. Minden év végén diavetítés keretében felelevenítették a megtett utakat. E közös emlénybeszámolókon százan-százötvenen voltak jelen. Az 50. év alkalmából rendezett jubileumi ünnepségre 148-an gyűltek össze.

Az ünnepség során a diavetítés felvillantott néhány képet a megtett utakról. A hangulatos színes képek azok számára is maradandó élményt nyújtottak, akik valamelyik túrán nem vehettek részt. A diavetítés után emléklapokat kaptak azok, akik a legtöbb úton részt vettek és azok is, akik munkájukkal segítették a természetjáró kör munkáját.

A jubileumi ünnepség megihitt hangulata maradandó élményt nyújtott számomra. Amíg Budapest felé robogott a vonat, felidéztem magamban az ünnepség képeit, s szinte számba se tudtam venni, mi mindent tett a Ceglédi Járás Szakszervezeti Bizottság a szabad idő tartalmas hasznosításáért, a fizikai és szellemi képességek megőrzéséért, az öntevékenység fejlesztéséért, a személyiség formálásáért, végül a szocialista életmód megvalósításáért. Eredményeket követendő példaként szolgálhatnak a többi szakszervezeti bizottságnak.

Dr. Vakulya Erzsébet

Sportegyesületünk ideai feladatai, tervei

A Postás Sport Egyesület vezetősége, amikor az 1980-as évtizedtől készítette, kicsit visszatekintve az elmúlt év munkájára és eredményeire, nyugodt lelkiismerettel állapíthatta meg, hogy eléget tett az elvárásnak, hiszen sikeres eredményekben gazdag évet zárt.

Növekedett az utánpótláskorúak száma, javult a szervezés és oktatás színvonala és versenyzettségük is sikeresnek mondható.

Helytálltak egyesületünk tagjai a nemzetközi versenyeken és szakosztályaink többsége is gyarapította az egyesület olimpiai pontjainak számát. Először az elmúlt évek során, két nemzetközi minősítésű versenyzővel rendelkezünk Flander Erika tornász és Kreis Tibor asztaliteniszező személyében. Első osztályú minősítést 20 fő, míg Ifjúsági Aranyfényes szintet 22 fő ért el, melyből kiemelkedik két A-kategóriás sportágunk, az asztalitenisz és a női torna. Összességében 260 egyéni sportágban versenyző sportolónk szerzett valamilyen minősítést. Kiss Zoltán a tájfutásban az „E” sportolóját címet érte el. E sikerek szinte kötelező érvényű azok sugallták, hogy az 1980. évi tervekben magas színvonalú szakmai igényeket kell támasztani, mind a vezetőkkel, mind pedig a versenyzőkkel szemben.

E feladatokat még 1979-ben szerződésbe foglaltuk, melyet a Postások Szakszervezete és a Postavezérgazgatóság, mint bázisszervek, a Budapesti Testnevelési és Sporthivatal — mint irányító szerv —, valamint a Postás Sport Egyesület kötötték meg. Ennek alapján mindent el kell követni, hogy az elért szinteket a szakosztályok megtartsák,

vagy ahol erre lehetőség nyílik (pl. tájfutás), emeljék. A csapatsportágakban — különösen a legmagasabb osztályban levőknél — el kell érni, hogy minél jobb helyezéseket érjenek el. Ezenkívül tovább kell fejleszteni a tömegsport lehetőségeit.

Egyesületünk versenyzői a Postások Szakszervezetének segítségével — az olimpiára való felkészülés mellett — ebben az évben is tovább építik nemzetközi kapcsolataikat. Így többek között a sakkozók a Svájcban megrendezendő postás Európa-bajnokságon, atlétikánk a hagyományos jugszláv gyaloglóversenyeken vesznek részt, labdarúgóink Olaszországban, kézilabdásaink pedig Lengyelországban fognak szerepelni.

Női tornában arra kell törekedni, hogy elért helyét valamennyi korosztály megtartsa. Ezen felül el kell érni, hogy Flander Erika az olimpián, a fiatalok közül pedig legalább ketten az IBV-n képviseljék színüket.

Férfi tornában tovább kell növelni a minősítések számát, ezen belül az I. osztályú és az aranyfényes ifjúsági minősítéseket.

Asztaliteniszből mind a férfiaknál, mind a nőknél az NB I első hat csapat között kell végezni. Az egyéni versenyeken meg kell szerezni aranylistát jobb helyeihez és a minősítésekhez szükséges pontokat. Célunk az, hogy a különböző válogatottakban ott legyenek a mi versenyzőink is.

Tekébe a nőktől az előző évi eredmények alapján további fejlődést várunk: közelebb kerüljenek az NBT élmezőnyéhez! Egyénileg emeljék minősítéseik szintjét. Biztosítani kell Szakál Katalin zavartalan felkészülését a világbajnokságra.

A férfiak az NB II-ben alakítsák ki azt a gárdát, amely később sikerrel léphet újra a legjobbak közé.

Atlétikában meg kell tartani az elért minősítéseket, illetve azokat a lehetőségekhez képest javítani kell.

Tájfutásban az elmúlt évben az országos szakosztályi rangsorban megszerzett második helyünket meg kell tartanunk, a minősítéseket tovább kell javítanunk. Szerezzünk ismét bajnoki címeket az országos bajnokságokon.

A kajak-kenu szakosztály az elmúlt évben sikeresen lerakott alapokon, az idén már minősítések terén is hallgasson magáról, különösen az ifjúsági versenyzők révén!

Kerékpárosainknak a minősítést képviselő 4–5 fő köré kell tömöriteniük erőiket. Lehetővé kell tenni annak a csapatnak a felkészülését és versenyzetését egyaránt.

A labdajátékok közül első sorban a kiemelten kezelt kézilabdázó lányokra kell nagy gondot fordítani. Célunk az NB I-be való visszakerülés. Be kell bizonyítani, hogy az elmúlt évi szereplés csak szerencsétlen kislálás volt.

A röplabdás lányoknak tovább kell erősíteniük azokat az alapokat, amelyeken állva két-három év múlva az NB I-es szintre emelkedhetnek.

Labdarúgó szakosztályunknak az elért eredményeket meg kell szilárdítania. Elő kell segíteni, hogy az első csapat a középmezőnyben végezzen.

A sakkozók célul tűzték ki, hogy ismét versenyre keljenek

az OB I-be való feljutásért, ami az elmúlt évben igen csekély lemaradás miatt nem sikerült. Szeretnénk a postás Európa-bajnokságon a korábbi hagyományoknak megfelelően sikerrel szerepelni.

A fenti feladatok igen komoly erőfeszítéseket rónak az egyesület dolgozóira is, hiszen ismertek gazdasági nehézségeink. Feladatainkat csak úgy tudjuk végrehajtani, sikeresen csak akkor tudunk szerepelni, ha lehetőségeinket alaposan megfontolva a sikerrel kecsegtető versenyzőkre, együttesekre összpontosítjuk, ha nagyobb feyelemre és áldozatvállalásra késztetjük sportolóinkat.

Igénybe kell venni a társadalmi aktivitás munkáját minden téren. Javítani kell létesítményeink állapotát, fel kell újítani pályáinkat. A tömeges sportolási lehetőségeink bővítésére új kis pálya létesítést tervezünk. Ehhez a postás dolgozók széles körének segítségét támogatására is számítunk.

Olyan mértékben kell gondoskodnunk a feltételekről, hogy annak alapján el is várhatjuk a versenyzőktől, hogy az egyesületek között elfoglalt rangsorban megfelelően növeljék az olimpiai pontokat a minősítések számát.

Tisztában vagyunk azzal, hogy igen nehéz év előtt állunk; olyan év előtt, amelyben csakis nagy összefogással, feyelemmel vezetéssel és versenyzéssel tudunk sikerrel helytállni.

Rupnik Károly

Épüljön több sportlétesítmény társadalmi munkában!

A SZOT testnevelési és sportosztálya — az elmúlt évekhez hasonlóan — az idén is meghirdeti a sportlétesítmények társadalmi építésének mozgalmát az üzemek, vállalatok, valamint a szakmunkásképző intézetek körében.

A mozgalom célja a dolgozók és szakmunkástanulók sportolási, testnevelési, egészségügyi, a létesítményekkel való ellátottság javítása, önállóan vagy más vállalatokkal, üzemekkel közösen, jórészt társadalmi munkával létrehozott új pályák és berendezések útján.

Ennek megfelelően három kategóriában lehet bekapcsolódni a mozgalomba.

I. **Önálló építés** az üzemek, intézmények részéről;

II. **Közös építés** több munkahely összefogásával;

III. **A szakmunkásképző intézetek** által önállóan vagy különböző munkahelyekkel együtt lebonyolított pályaeépítés.

A társadalmi sportlétesítmény-építési akció 1980. október 31-én fejeződik be.

A legeredményesebb pályaeépítési közösségek kategóriánként két 40 ezer, négy 30 ezer, és hat 20 ezer forint összegű díjat kapnak. Külön díjazásban részesülnek azok a kollektívák, amelyek meglevő tömegsport célú sportlétesítményt korszerűsítettek, használatosságát fokozták (pl. világitással látják el, kiszolgálóhelyiségeket, szertartást, étkezőt létesítenek stb.). A díjakat a nyertesek sportszerek és sportfelszerelések vásárlására használhatják fel.

A társadalmi pályaeépítésen a munkahelyi közösségek a következők szerint vehetnek részt:

Az építkezés eredményéről, az elvégzett munkáról az üzem, hivatal szakszervezeti bizottságának igazoló jelentést kell készítenie. A jelentés tartalmazza:

— a létesítmény megnevezését, méreteit, ellátottságát;

— meglevő létesítmény kor-

szerűsítése, esetén a felújítás mibenlétét;

— a felhasznált társadalmi munkaidőt;

— a társadalmi munka értékét (Az egységes értékelés végett egy óra társadalmi munka 20 forinttal számolható el. A kommunista műszakokból eredő készpénzfelajánlások és ráfordítások összegét külön fel kell tüntetni);

— az építkezés, felújítás összértékét (ez magába foglalja a társadalmi munka értékén felül a különböző szervezettől kapott támogatásból eredő ráfordításokat is);

— a társadalmi munkában részt vevők számát;

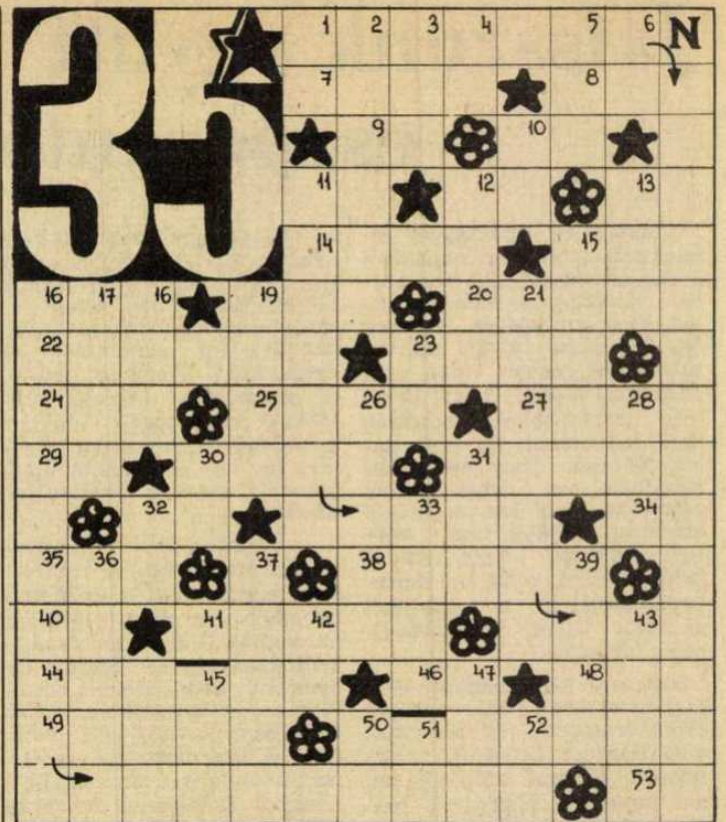
— a legtöbb munkát végző szocialista brigádok megjelölését;

— a munkahely postacímét.

Az igazoló jelentések beküldési határideje 1980. október 31.

A jelentéseket vidéken a szakszervezetek megyei tanácsainak, a fővárosban a Szakszervezetek Budapesti Tanácsának címére kell megküldeni. Csak a határidőre, tehát október 31-ig befejezett építkezések, korszerűsítések értékelhetők.

A termelés és a tömegsport fejlesztésében — különös tekintettel a közelmúltban indított munkahelyi olimpia mozgalomra — jelentős szerepet töltenek be a tárgyi feltételek. Minél több helyütt és minél több sportágra alkalmas területet, létesítményt, helyiségeket állnak a dolgozók rendelkezésére, annál többen fognak részt venni a szervezett felüdítését szolgáló sportolásban. Ezért kérjük a szakszervezeti szerveket, a szocialista brigádokat, a sportszerető postás dolgozókat, hogy minél többen vegyenek részt a pályaeépítési mozgalomban. Kérjük a gazdasági és társadalmi szervek vezetőit, hogy erkölcsi és anyagi támogatással segítsék a társadalmi munka mind teljesebb kibontakozását, a dolgozók jobb testedzési lehetőségeinek megteremtését.

Az Ideiglenes Nemzeti Kormány 1945. április 8-i magyar néphez intézett felhívásából idézzük: „A magyar népnek az a felszabadulása, melyet teljességében csak órák óta élvezünk...” Folytatás a vízsz. 1., függ. 16., 21. és 11. alatt.

VÍZSZINTES

1. Az idézet 1. része, 7. Német idealista filozófus, 8. Fémet tartalmazó ásvány, 9. Mutatózó, 10. Az izmokat köti össze, 11. Ilyen terem is van, 12. Tagadószó (ford.), 13. Dátumrag, 14. Nyári ruhaviselet, 15. Nyelvtani fogalom, 16. A Winnetou írója, 19. Nélkülözhetetlen, 20. Bensőséges, 22... válogatja, 23. A születéssel kezdődik, 24. Liliom fele, 25. R-rel a végén a villamosenergia egysége, 27... in (az áru számmazását jelöli), 29. Kétféle gyűjtemény (ford.), 30. Görög betű, 31. Csomagolóeszköz (ford.), 32. Kötőszó (ford.), 34. Indulatszó, 35. Évszak, 38. Ámít, 40. Hangtalanul lop! 1. Névutó, 44. Ízetlen, 46. Kettő a rómaiaknál, 48. Fizetési kötelezvény, 49. Híradási par üzem neve, 50. Dunaújváros régi neve, 53. Igevégeződés.

FÜGGŐLEGES

1. Valaminek az előidézője, 2. Vándorénekes. 3. A szájban

található (ford.), 4. Orion-tévé betűjele, 5. Nem fémek elem, 6. Európai nép, 10. Kötőszó, 11. Az idézet 4. része, 12. Alak a felszabadulása, melyet teljességében csak órák óta élvezünk... Folytatás a vízsz. 1., függ. 16., 21. és 11. alatt.

Bánhidi

Beküldési határidő: április 10.

Előző rejtélyünk helyes megfejtése: Gina, Laura, Erzsébet, Lilla, Ilona, Fanny.

Könyvtárlányt nyertek: Borsi Béláné (Záhony), Görög Józsefné (Esztergomkertváros), Máté Olga (Győr), Nádasdi Istvánné (Budapest), Pánczél Józsefné (Dombóvár).

Bélyegsarok

1980. március 19-én a „Színes faszbörök” elnevezésű bélyegsorozat keretén belül mutatja be a Posta az Esztergomi Keresztény Múzeum tulajdonában levő, az elmúlt évben restaurált, mintegy 500 éves garamszentbenedeki úrkoporsót és egyes részleteit. Ezzel a kiadással egy új motívumot ismerhetnek meg a gyűjtők, mert faszbörök magyar bélyegen még nem szerepeltek.

Bethlen Gábor születésének 400. évfordulójára

Ugyancsak március 19-én emlékezik meg a Posta Bethlen Gábor erdélyi fejedelem

születésének 400. évfordulójáról, 1 Ft-os bélyeg kiadásával. A bélyegen egy Bethlen Gábor ábrázoló, kevésbé ismert egykorú metszet látható, amely a Magyar Nemzeti Múzeum tulajdonában van.

Április 3-án rendezik meg Dunaújvárosban a 18. Országos Ifjúsági Bélyegkiállítás. A kiállítás alkalmából adja ki a Posta a 3+1,50 forintos környezetvédelmi témájú bélyeg, amely a karikatúra eszközeivel hívja fel a figyelmet a környezetvédelem rendkívüli fontosságára.

Ugyancsak 1 Ft-os bélyeg köszönti hazánk felszabadulásának 35. évfordulóját.

Április 11-én ünnepeljük nagy költőnk, József Attila születésének 75. évfordulóját. Az évfordulót 1 Ft-os bélyeg köszönti.

Gyarmati Ilona

POSTÁS DOLGOZÓ

a Postások Szakszervezetének Lapja
Szerkesztő: Budapest, XIV., Cházár András u. 13. 1164.
Szerkesztőség: Budapest, Postafőközpont 14., 1406
Felelős szerkesztő: BENDA ISTVÁN
Telefon: 428-777
Kiadja a Népszava Kiadóvállalat
Budapest VII., Rákóczi út 54. 1964.
Előfizetési díj egy évre: 12,- Ft
A kiadásért felel: DR. SUTH PÉTER igazgató
80-1127. Szikra Lapnyomda, Budapest
Felelős vezető: CSÜNDÉS ZOLTÁN vezérigazgató

TORNA MUNKÁK KÖZBEN

1. Kiindulóléte: zárt állás, 1-4. ütem: szökdelés bal lábon a jobb térd emelésével négyszer. 5-8. ütem: ellenkező lábon.

2. Kiindulóléte: terpeszállás, csipőre. 1-2. ütem: nyakhajlítás előre kétszer. 3-4. ütem: hátra kétszer.

3. Kiindulóléte: terpeszállás, bal kar magastartásban. 1-4. ütem: malomkörzés hátra négyszer. 5-8. ütem: hátra négyszer.

4. Kiindulóléte: terpeszállás, kar oldalt. 1-3. ütem: törzshajlítás előre és taps a bal láb mögött háromszor. 4. ütem: kiindulóléte. 5-8. ütem: ellenkező oldalra.

5. Kiindulóléte: zárt állás, 1-3. ütem: karlendítés oldalt, bal támaszóállás és abban törzshajlítás háromszor. 4. ütem: kiindulóléte. 5-8. ütem: ellenkező oldalra.

6. Kiindulóléte: terpesz-

állás, kar oldalt. 1-3. ütem: a jobb térd hajlításával és a jobb kar magasba lendítésével törzshajlítás balra háromszor. 4. ütem: kiindulóléte. 5-8. ütem: ellenkező oldalra.

7. Kiindulóléte: terpeszállás, törzsdöntés, karok oldalt. 1-4. ütem: törzshajlítás balra négyszer. 5-8. ütem: jobbra négyszer.

8. Kiindulóléte: guggolás, kéz a térdén. 1-4. ütem: két utánlépés balra, térdugózással. 5-8. ugyanaz jobbra.

9. Kiindulóléte: terpeszállás, törzsdöntés, kéztámasz a térdén. 1-3. ütem: karlendítés részletes magastartásba, törzshajlítás hátra háromszor. 4. ütem: kiindulóléte.

10. Kiindulóléte: terpeszállás, kar oldalt. 1. ütem: térdugózással karlendítés a test elé keresztelésig. 2. ütem: vissza. 3-4. ütem: rugózással karkörzés, lefelé kezdve, a test előtt kétszer.

11. Kiindulóléte: terpeszállás, magastartás. 1-4. ütem: karleengedés oldalt mélytartásba kilégzéssel. 5-8. ütem: karleengedés oldalt magastartásba belégzéssel.

Tamás Csaba

